

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν τῷ Ἑσωτερικῷ ἔτησίᾳ δρ. 5—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἔτησίᾳ φρ. χρ. 7.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ὀδὸς Πολυκλείτου Ἀριθ. 14. (Παρά τῆ νέᾳ ἀγορᾷ).

ΔΩΡΕΑ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

- 1ον). Ὅσα ἐπισκεπτήρια ἐξοδεύει κατ' ἔτος ἕκαστος συνδρομητής θὰ ἐκ-
τυπῶνται παρ' ἡμῶν δωρεάν (πλὴν χάρτου).
- 2ον). Θὰ λαμβάνη δωρεάν ἡμερολόγιον ἐκάστου ἔτους.
- 3ον). Ἐκαστος συνδρομητής θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίζη δωρεάν μίαν εἰδο-
ποίησιν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματός του, εἴτε πρὸς
σύστασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.
- 4ον). Εἴκοσι λαχεῖα τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνδρομητῶν,
καὶ εὐνοούσης τῆς τύχης τὸ κέρδος θὰ διανεμηταὶ ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς. Οἱ
ἀριθμοὶ δὲ τῶν ἀγορασθέντων λαχειῶν θὰ δημοσιεύωνται προηγουμένως.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ε. Π. ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ

1895

ΑΣΤΡΑΦΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Έτος Β'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῆ 15 Μαρτίου 1895.

Ἀριθ. 6.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

(Συνέχουν καὶ τέλος. Ἰδὲ ἀριθ. 5).

Ἐάν παρατηρήσῃ τις τὰς φωτογραφίας τῆς σελήνης, αἵτινες ἐπὶ τοῦ παρόντος παρασκευάζονται ἐν τοῖς ἀστεροσκοπείοις τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λίκ, διὰ τοῦ μικροσκοπείου ἢ δι' ἐτέρου ἰσχυροῦ μεγενθυτικοῦ φακοῦ θὰ ἀνεύρη τοιαύτας λεπτομερείας, αἵτινες παριστῶσι τὰ ἐν τῇ σελήνῃ ἀντικείμενα κατὰ τὸ μέγεθος ὅχι μικρότερα ἐνός χιλιομέτρου τὸ μήκος ἢ πλάτος. Ὅταν δὲ τελειοποιηθῶσι τὰ πρὸς φωτογράφησιν τῆς σελήνης ἀναγκαῖα ὄργανα, θὰ δυνηθῶμεν νὰ παρατηρήσωμεν ἔτι λεπτότερα ἀντικείμενα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς.

Ἄλλ' ἢ διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἢ τινος ἰσχυροῦ μεγενθυτικοῦ φακοῦ γενομένη παρατήρησις τῶν φωτογραφιῶν τῆς σελήνης εἶνε ἀπρόσιτος εἰς πολλοὺς· ἔνεκα δὲ τούτου ἤρξαντο νὰ παρασκευάζωσι κατὰ μεγέθυνσιν φωτογραφίας κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς σελήνης. Εἰς τοῦτο ἐπεδόθησαν πολλοὶ ἐπιστήμονες ὡς ὁ Βέινκε καὶ Σπιτάλερ, ὁ ἐν Βιέννῃ βραβάνος Ρότσιλδ, ὁ Νίλσεν ἐν Κοπεγχάγη, ὁ Πρίτς ἐν Βρυξέλλαις. Ἐν τέλει μνημονευτέοι ὁ Χολδέν, Ἄνρη καὶ Λεβή, ἵστινες ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰργάσθησαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μεγενθύσεως τῶν φωτογραφιῶν τῆς ἐπιφανείας τῆς σελήνης.

Ἐνταῦθα παρουσιάσθη σημαντικόν τι κάλυμμα συνιστάμενον εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς παρασκευῆς τῶν εὐαισθητῶν φωτογραφικῶν πλακῶν. Οἱ περὶ τὴν ἀστρονομίαν εἰδικῶς ἐνασχολούμενοι ἐνδιαφέρονται μόνον περὶ τοῦ πῶς νὰ ἐπιτύχωσι μεγαλειότερα negativs ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς σελήνης, ἀλλ' ἔτι καὶ δὴ κατ' ἐξοχὴν νὰ παρατηρήσωσιν εἰς τὰς ἐκ τοῦ negativ ἐξαγομένας φωτογραφίας περισσώτερον τι ἢ ὅσον μέχρι τοῦδε εὑρισκόν ἐν ταῖς ὑπὸ τῶν ἀστεροσκοπειῶν τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λίκ παρασκευαζομέναις φωτοτυπίαίς τῆς σελήνης, αἵτινες

κατέστησαν ἤδη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον καὶ ἀπανταχοῦ διεδόθησαν.

Ὡς εἶνε γνωστὸν, τὰ χημικὰ ἄλατα τὰ ἐν χρήσει ἐν τῇ φωτογραφίᾳ, διαλυόμενα ὑπὸ τῆς ἐπενεργείας τοῦ φωτός, ἀφίνουσιν ὑποστάθμην ἐν εἴδει λεπτοτάτων χωριστῶν ἀτόμων. Τὰ ἄτομα ταῦτα κατὰ τὴν μεγέθυνσιν τῆς ἐκ τοῦ negativ ἐξαγομένης φωτογραφίας τῆς σελήνης θὰ φανῶσιν ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον ἐπίσης λίαν μεγάλα, ἐπὶ τοσοῦτον μεγάλα ὥστε ὁ παρατηρητὴς δύναται νὰ ἐκλάβῃ αὐτὰ ὡς μικρὰ ὑψώματα ἢ ἀβαθεῖς χηράδρας ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σελήνης. Ἐνεκα δὲ τούτου ἡ μελέτη τῶν φωτογραφιῶν αἵτινες παράγονται ἐκ τῆς μεγενθύσεως αὐτῶν τῶν ἀπεικονισμάτων τῆς σελήνης δεόν νὰ γίνηται μετὰ πολλῆς προφυλάξεως. Ἰδοὺ διατὶ οἱ ἀστρονόμοι ἀπετάθησαν πρὸς τοὺς συναδέλφους ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, τοὺς χημικοὺς, παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ ἐξεύρωσιν πρὸς κάλυψιν τῶν εὐαισθητῶν φωτογραφικῶν πλακῶν μίγμά τι τὸ ὁποῖον νὰ δίδῃ ὡς ὑποστάθμην λεπτοτέραν κόνιν τῆς κατὰ τὸν συνήθη τρόπον προσερχομένης. Ἐτερον ἐμπόδιον ἐν τῇ παρασκευῇ τῶν ἀκριβῶν φωτογραφιῶν τῆς ἐπιφανείας τῆς σελήνης εἶνε αἱ σκιαί, αἵτινες σχηματίζονται ἐν αὐτῇ ὑπὸ διαφόρων ἀντικειμένων. Αἱ σκιαὶ αὗται ἐνίοτε κάμνουσι δύο ἀλληπαλλήλους φωτογραφίας τῆς σελήνης σχεδὸν ἀνομοίους, διὰ τοῦτο πρὸς ἀκριβεστέραν ἀνίχνευσιν τῆς ἀληθείας δεόν διαδοχικῶς καὶ κατὰ σύστημα νὰ γένωσι πολλαὶ φωτογραφίαι τῆς σελήνης. Κατὰ πολὺ συντελεῖ καὶ ὁ χρόνος ἐφ' οὗ ἐκρατήθη τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ negativ Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἐν ταῖς φωτογραφίαις τῆς γενομέναις διὰ τῶν σημερινῶν ἔτι μὴ τελειοποιηθέντων ἐργαλείων παρατηροῦνται ἤδη πολλὰ ἀξιοπεριεργα τῆς σελήνης καὶ ἐκτὸς ἀμφιβολίας εἶνε, ὅτι αἱ φωτογραφίαι αὐτῆς θὰ ἐχωσι λαμπρὸν μέλλον.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

ΤΟ ΒΡΑΧΙΟΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΔΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤ. ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

έορτής της και να διαμένη παρ' αυτή όπως την παρηγορήση, όταν αυτή λάβη τουτο το δώρον παρά χειρός ήδη εξηφανισθείσης.

ΕΡΕΥΝΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΥ ΤΗΣ ΙΝΦΛΟΥΕΝΤΖΑΣ

Η έφημερίς της Πετρούπολεως Νο 6 ο ε Βρέμια (Νέος Χρόνος) πρό τινος χρόνου έ δημοσίευσε συγκινητικόν τι διήγημα περί του μεταστάτης ενδόξου Αυτοκράτορος Αλεξάνδρου του Γ'. Έν τινι ημέρα του φθινοπώρου ο Αυτοκράτωρ και η Αυτοκράτειρα έπεσκέφθησαν έν των πλουσιωτάτων άδαμαντοπωλείων της Πετρούπολεως όπως αγοράσωσι τιμαλφές τι αντικείμενον διά δώρον της μνηστής του υιού των (νυν ευκλεώς κυριαρχούντος Αυτοκράτορος Νικολάου). Η Αυτοκράτειρα λίαν προσεκτικώς παρετήρη έν λαμπρότατον και τιμαλφέςτατον βραχιόλιον και εξέφρασεν εις τον Αυτοκράτορα σύζυγόν της την επιθυμίαν να το αγοράση. Κατά την έπιστολήν εις το ανάκτορον ο Αυτοκράτωρ, όστις πολλάκις έπάσχεν εκ της ασθενείας, ήτις επί τέλους έφερεν αυτόν εις τον τάφον, ήσθένησεν, η Αυτοκράτειρα έλησμόνησεν το βραχιόλιον, υποθέσασα ότι ο σύζυγός της δεν ήθέλησε να το αγοράση. Μετά τινας ημέρας από του θανάτου του Αυτοκράτορος, δηλαδή τη 14 Νοεμβρίου, η Αυτοκράτειρα χήρα έώρταζε την γενεθλιόν της έορτήν. Κατά πρώτην φοράν αυτή έμεινε μόνη έν τη έορτή της. Μέχρι τουδε ο Αυτοκράτωρ έσυνεβίβη έν επί τη γενεθλίω έορτή της συζύγου του να θέτη μίαν άνθοδέσμην έν τω κομμωτηρίω αυτής. Ουτός έθετε την άνθοδέσμην έν τω γραφείω της και επ' αυτής χωρίς άλλο προσέθετε τιμαλφέςτατόν τι κόσμημα, πρό μνηών έπίτηδες εκλεγέν. Μετά τον θάνατον του Αυτοκράτορος η σύζυγός του απέφευγε να εισέρχεται εις τουτο το κομμωτήριο. Τη 2 Νοεμβρίου, ημέρα του γάμου του υιού της Αυτοκράτορος Νικολάου, ουτός παρεκάλεσε την μητέρα του να εισέλθη εις αυτό το δωμάτιον, το πρώτον αντικείμενον όπερ αυτή παρετήρησεν ήν η άνθοδέσμη, τοποθετημένη έν τη συνήθει θέσει του γραφείου. Μεταξύ των άνθέων εύρίσκετο κυτίον έσφραγισμένον διά της ιδιαίτερας σφραγίδος του δειμνήστου μεταστάτης Αυτοκράτορος Αλεξάνδρου. Έν τω κυτίω ήν το βραχιόλιον όπερ η Αυτοκράτειρα χήρα έπρότεινεν εις τον σύζυγόν της να το αγοράση. Ο αυτοκράτωρ ήγόρασεν αυτό την ίδιαν ημέραν, καθ' ήν η Αυτοκράτειρα έπιμελώς παρετήρησεν αυτό, και ότε έκειτο επί της επιθανατίου του κλίνης συνέστησεν εις τον υιόν του να δώση αυτό εις την μητέρα του κατά την ημέραν της

Σχεδόν καθ' έκαστον έτος, άμα έπιστή έν τη Δυτική Ευρώπη ψυχρός και υγρός χειμών, χωρίς άλλο έπιφαινεται η ίνφλουέντζα, άρχαία έπιδημία του γρίππου ήτις πολλάκις έπεσκέπτετο την Ευρώπην. Έφέτος η ένεκα αυτής θνησιμότης έν Παρισίους δεν ήν ίδια σημαντική, συγκριτικώς δε ασθενέστερα η έπέρουσι, έν τούτοις ο αριθμός των έξ αυτής νοσησάντων άφικετο μέχρι τοσούτου ποσοϋ, ώστε άδύνατον να μη αναγνωρίση τις τον έπιδημικόν αυτής χαρακτήρα. Η έπί μάλλον άπαντώσα μορφή της νόσου εινε ο του κατάρρου, ήτις δεν συνοδεύεται ως κατά τα παρεθόντα έτη υπό έπικινδύνων περιπλοκών. Έκτός πάσης άμφιβολίας εινε ότι ύπάρχει μικρόβιον της ίνφλουέντζας. Τα ιδιώματα τουτου του μικροβίου εισέτι δεν εξηρευνηθησαν, άλλ' ήδη εινε γνωστόν ότι όπου και άν τουτο έπιφανη και εύρη κατάλληλον έδαφος πάντες οι λοιποί μικροοργανισμοι οίτινες πρό αυτού διέμενον έν τω ανθρώπινω οργανισμω ως άβλαβεις παράσιτοι, γίνονται παθογενεις. Ένεκα δε τουτου η ζωή του ανθρώπου εκτίθεται εις κίνδυνον. Αυτή η μετατροπή υπό την έπήρρειαν της ίνφλουέντζας, των άβλαβών παρασίτων εις παθογενεις εξηγεί, έκείνας τάς παθολογικάς περιπλοκάς ένεκα των όποιων άποθνήσκουσιν οι εκ της ίνφλουέντζας ασθενούντες. Οι βακτηριδιολόγοι επί πολύν χρόνον εξήτουν το μικρόβιον ταύτης της ασθενείας και διάφορα βακτηριδια έθεώρουν ως το μικρόβιον της ίνφλουέντζας. Μόνον όμως ο Πρέιφερ κατώρθωσε μετά πολυμήχους έρεύνας να άπομονώση και να καλλιεργήση έν ζωμω εκ ζελατινης άποικίας των μικροτάτων βακτηριδίων, άτινα υποθέτει ότι εινε τα μικρόβια της ίνφλουέντζας. Το ειδικόν μικρόβιον της ίνφλουέντζας, δύναται να ζήση και να αύξηθη έν θερμοκρασία 26 β., άλλ' εκ του ισχυρού ψύχους και της μεγάλης θερμότητος καταστρέφεται. Οι ειδικώς ένασχολούμενοι εις τα πειράματα της έμβολιάσεως διά των μικροβίων της ίνφλουέντζας των τιθασσενθέντων λαγωών και πιθήκων παρετήρησαν ότι τα έμβολιασθέντα ζώα πάντοτε έπασchon υπό ισχυράς δυσπνοιάς πυρετού και επί τέλους άπέθνησκον.

ΠΕΡΙ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΟΣ

Δηλόν έστι τοις πάσι, ότι από καταβολής κόσμου μέχρι των ημερών ημών έπίσθησαν και έπίστευσαν κατά τή ήττον και μάλλον σχεδόν πάντα τά επί γής οικούντα έθνη την άθανασίαν της ψυχής. Αλλά καιπερ πεισθέντα άπορούσιν όμως τινι τρόπω ν' άποδείξωσι τουτο; άτε έχοντα τοσαύτης άποδείξεις πρώτον μόν την του Σωκράτους λέγοντος κατά τάς τελευταίας στιγμάς καθ' άς έμελλε να λάβη το κώνειον (άλλά γαρ μοι μόν άποθνησκόμενω, υμίν τε δε ζωοτομένους όπότερον δ' άμεινον έπέρχη άδηλον παντι πλην η τω θεω), νομίζομεν, ότι δι' αυτών των άλιγών λέξεων ο Σωκράτης έθεσε τάς πρώτας θέσεις του θεμελιώδους νόμου περί άθανασίας ψυχής, δεύτερον δε ο των όλων Κύριος Ιησους Χριστός, όστις έφώτισε ζών και άφθαρσίαν διά του Ευαγγελίου. Ουδεις τω όντι πιστεύων εις το Ευαγγέλιον δύναται να άμφιβίλλη εάν η ψυχή μέλλη να ζή διά παντός λέγει, ότι έρχεται ώρα, και εκπορεύσονται, οι τά αγαθά ποιήσαντες εις άνάστασιν ζωής, οι δε τά φαύλα πράξαντες εις άνάστασιν κρίσεως, μόνον ο υλιστής και ο άδικος δεν θέλει να παραδεχθη τουτο ίνα μη τιμωρηθη παρά της θείας δικαιοσύνης, πράττων τουναντίον δε ο δίκαιος ού μόνον άσπάζεται τουτο αλλά και προσδοκά διακαώς παρά του Θεού ύρ' ού ν' άμειψη των πράξεών του ως ο ύπυρρέτης παρά του Κυρίου του. Ο θάνατος πρός καιρόν μόνον διαλύει την συνένωσιν της ψυχής και του σώματος, τουτο μόν εις τον τάφον καταβάλλαν εκείνην δε άποστέλλων εις τον έρατόν κόσμον και αιώνιον. — Αιονιότης! Πόσον άσθενεις εισί πάσαι αι περι αυτής ιδέαι μας! Ο νοϋς εις μάτην άγωνίζεται να λάβη πλήρη αυτής έννοιαν. Την έκτασιν αυτής δεν δύναται να έμπεριέχη ούτε γιγαντιαίος νοϋς, και μόνος ο Θεός, ο ατοικών την αιωνιότητα δύναται να έννοήση το μήκος, πλάτος, βάθος τε και ύψος αυτής. Σας έρωτώ, σπε καθηγητά τί έστι αιωνιότης; δίδεις όρισμους μάλλον, σαφεις η όσον άρμόζει και συγχέεις την φύσιν των όντων με την αιωνιότητα μη δυνάμενος να άποκριθής ούχι δεόντως αλλά άρκούντως. Περί ημερών, και μηνών, και ενιαυτών και εκατονταετηρίδων δύνασαι να γνωρίζης αλλά ποϋ τελευτώσι άδηλον δεν δύνασαι να είπης. — Αιωνιότης — διά ποίων αριθμών έχεις να σημειώσης το κεφάλαιον των άτελευτήτων της αιώνων Δοκιμάσε. Σύνάξε όσα λεπτά έζησεν έκαστον άτομον του ανθρώπινου γένους άρξάμενος από της του

Αδάμ δημιουργίας μέχρι του νυν, έπειτα δε λάβε έκαστον λεπτόν του εκκλησιαστικού τουτου κεφαλαίου αντι χιλίων έτών και όμως ταϋτα πάντα θά ήσαν άπειρώς ολιγώτερα των ένικυτών της αιωνιότητος! Υπόθεσε ότι έκαστον έκατομμύριον έξηρρίνετο μία μόνη ρανίς του άχανούς Ωκεανού, και είπέ μοι εις πόσα έκατομμύρια αιώνων θά έξηρρίνετο κατά τον βραδόν τουτου τριπλάσι μέγας έκείνος κόσμος των υδάτων, αλλά και οι αιώνες ούτοι θά ήσαν άπειρώς ολιγώτερα της αιωνιότητος! Υπολάθετε ότι καθ' έκαστον έκατομμύριον έτών άνεμός τις μετέφερεν εκ του ήμετέρου πλανήτου εν μόριον άμμου εις τον άπόπικτον άστέρα, και πόσος χαρόνος θά περιήρχετο πριν η μεταφερθη όλόκληρος η σφαίρα αυτη εάν άπασα έγίγνετο άμμος; Ο αριθμός των έτών εινε μεν άκαταλόγητος εις ημάς, αλλά ότως εινε άπειρώς μικρότερος των έτών της αιωνιότητος! Θεωρήσατε ότι ο ήλιος, το πλέον έκατομμυριαίως μεγαλήτερος της γής, και άπαντες οι πλανήται και οι άστέρες, οι τούς σύρανοϋς κοσμοϋντες, μετεφέροντο εις μακράν τινα χώραν του άπεριορίστου διαστήματος προς εν μόριον εις έκατόν έκατομμύρια έτών, τίς δύναται ν' άπαριθμήση η να συλλάβη πόσα έτη θά παρόελθωσι πριν γίνη άφκνές το τελευταίον μόριον; Αλλ' η μακρά, μακροτάτη αυτη περίοδος, της όποιας η διάρκεια τόσον καταπλήττει το ήμετερον λογικόν, θά ήτο μία μόνη στιγμή χρόνου εις τον άτελευτότητον κύκλον και ώκεανόν της αιωνιότητος! Αρα αυτός έγω διά την αιωνιότητα έγεννήθην; εις αυτην σπείδω διά του προσωρινού τουτου κόσμου; Έχω ψυχήν διαρισμένην υπό του Πλάστου αυτής της αιωνιότητος, άδιαλείπτως εις άγιωσύνην και μακροσθέντητα ύψουμένην η βυθιζομένη κατά στιγμήν επί μάλλον και μάλλον εις την άμαρτίαν και άθλιότητα; όντως, ειμαι κληρονόμος της αιωνιότητος και μετ' ολίγον θέλω εισέλθει εις ταύτην μου την κληρονομίαν. Διакτί λοιπόν περί μόν της ύλης ήτοι του σώματος να μεριμνώ τόσον, περί δε της ψυχής ταύτης να ειμαι άμέριμος, άφροντης και άμελής; Ο υίός του Θεού ο δημιουργήσας τον κόσμον άπαντα, ο πλάσας την ψυχήν μου και με το ιδίόν του αίμα λυτρώσας αυτην, γινώσκει τι έστιν αυτη. Αυτός όσαύτως γινώσκει τί έστιν τός, δεξιούνται τε άλλήλους και προσαγορεύουσι, γομισμάτων τε αντιδόσεις και κοινωνία των γής και θαλάττης καλών εύφραίνουσιν αυτούς». (Ηρ. Β' 4).

ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΙ

Εάν εἰς τὸν ἰθαγενῆ κάτοικον τῆς νήσου Κειλόνης ἀνακοινώσῃ ὁ ἀστρολόγος ὅτι κατὰ τὴν στάσιν τῶν ἀστέρων ἔγνω ὅτι τὸ σκοπούμενον ὑπ' αὐτοῦ συνοικέσιον ἔσται ἀπαίσιον, οὗτος οὐδέποτε θά τολμήσῃ νὰ συζευχθῇ. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἰνδικῶν φυλῶν (καλούμενος ἐν τῇ ἐγγλωβίῳ γλώσσῃ Ράτζ) καὶ τὴν σήμερον ὡς τὸ πάλαι μόνον τότε ἐπιχειρεῖ ταξείδιον ὅταν ὁ αὐλικὸς τοῦ ἀστρολόγου προσιπῇ αὐτῷ εὐόμιον ἐκδασιν αὐτοῦ. Εἰς τὸν Εὐρωπαϊὸν τοῦτο φαίνεται παιδαριῶδες. Τίς ὅμως δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἐλησημόνηται ἐν Εὐρώπῃ τὴν ἀστρολογίαν; Μήπως ἀκόμη κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑκατονταετηρίδα δὲν κατέφευγον εἰς τὰς συμβουλὰς τῶν ὄροσκόπων; Δίαν περιεργον εἶνε ὅτι εἰς τὴν ἀστρολογίαν ἐπίστευον τοιοῦτοι ἄνδρες οἳ εἶνε ὁ ποιητὴς Δράϊδεν, ὁ διάσημος ζωγράφος Ραφαήλ, οἱ ἔξοχοι πολιτικοὶ ἄνδρες Ρισελιὲ καὶ Μαζαρίνη. Περὶ τῆς ἱστορίας τῆς αἰνιγματώδους ταύτης ἐπιστήμης ἦτις κατὰ τὴν πολιὰν ἀρχαιότητα ἔλαβε τὴν ἀρχὴν τῆς ἐν ταῖς ὄχθαις τῶν ποταμῶν Τίγρεως καὶ Εὐφράτου σκιογραφικῶς θά εἰπωμέν τινα.

Ὁ Ρίτσαρντ Μπόλ ἐν τῷ Ἀγγλιστί ἐκδοθέντι συγγράμματί του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀστρολογικο-ιατρικὸν ἀπάνθημα» ἀναφέρει ὅτι κυρία τις ἐπίτηδες ἀπέστειλε τὸν σύζυγόν της ὅπως ἐρωτήσῃ αὐτὸν περὶ τῆς ἀνακρῶσεως ἢ μὴ ἐκ τῆς ἀσθενείας ἐξ ἧς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔπασχεν. Ὁ γρηθεὶς Μπόλ ἐκ τῆς διαφόρου στάσεως τῶν ἀστέρων ὑπέθεσεν ὅτι ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀσθενῆς μετὰ δύο ἡμέρας θά ἀποθάνῃ. Οὗτος λεπτομερῶς ἐν τῷ μνημονευθέντι συγγράμματί του ἀναφέρει κατὰ τῆν τρόπον παρατηρῶν τὸν ἀστερισμὸν τῆς μεγάλης ἀρκτου ἔλιξεν εἰς τὸ μνημονευθὲν ἤδη συμπέρασμα. «Εἰς τὴν ἀσθενῆ ἀνήγειλον ὅτι θά ἀποθάνῃ μετὰ δύο ἡμέρας, καὶ πραγματικῶς αὕτη κατὰ τὸν προρηθέντα χρόνον ἔτι ἀπᾶξ ἐπιβεβαιώσασα διὰ τοῦ θανάτου της τὸ ὑπὸ πολλῶν ψυχιάτρων ρηθὲν περὶ τῆς ἰσχυρᾶς ἐπιρροῆς τῆς φηντασίας ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Παρόμοιοι ἀστρολόγοι ἦσαν πολλοί, οἱ δὲ ἰσχυροὶ τοῦ κόσμου ἄδρῶν ἀπέτιον αὐτοῖς φόρον χάριν τῶν ἐκδουλεύσεών των.

Ἡ ἀστρολογία βαθυδὸν ἐκ τῆς προκαταρκτικῆς καταμετρήσεως τῆς ἀποστάσεως τῶν ἀστέρων ἀνεπτύχθη εἰς ἐπιστήμην. Οἱ ἀρχαῖοι ὑπέθεον ὅτι οἱ διάφοροι ἀστέρες ἔχουσι σχέσιν πρὸς τοὺς ἀνέμους. Οὕτως ὁ Κρόνος ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ θεὸς τοῦ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου, ὁ Ζεὺς τοῦ βορρᾶ, ὁ Ἄρης τοῦ θυελλοῦ ἀνέμου καὶ ἡ Ἀφροδίτη τοῦ νότου.

Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν ἱστορικῶν ἐν τῷ γνωστῷ μύθῳ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Κρόνου ὑπὸ τοῦ Διὸς διαφαίνεται ἡ νίκη τοῦ πεπολιτισμένου βορρᾶ κατὰ τοῦ νότου καὶ τῆς ἀνατολῆς, ὅπου ἀνεφάνησαν τὰ σπέρματα τῆς ἀναπτύξεως, ἄτινα ἔδωκαν ἄφθονον καρπὸν ἐν ταῖς βορείαις χώραις. Ὁ Ἄρης, θεὸς τοῦ αἵματος ἐλατρεύετο ὡς ὁ θεὸς τοῦ ὑγροῦ δυτικῶ ἀνέμου, ὅστις ἐπιφέρει εἰς τοὺς ἀνθρώπους δυσθυμίαν, προξενεῖ πυρετώδη ἐξέγερσιν, καθότι παρὰ τοῖς κατοικοῖς τῆς ἀρχαίας Ἰταλίας ὁ μὴν τοῦ πολέμου, ὁ Ἄρης, ἠκολούθει τὸν μῆνα τῆς ὑγρασίας καὶ τοῦ πυρετοῦ. Ὁ δὲ προστάτης τοῦ πυρετοῦ ἠκολούθει τὸν μῆνα Ἰανουάριον τὸν Ὑδροχόον. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναφέρωμεν ἱατρικὰς ἀποδείξεις περὶ τῆς βλαβερᾶς ἐπιρροῆς τῆς ὑγρασίας ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ. Ἀρκεῖ μόνον νὰ εἰπωμεν ὅτι οἱ ἀστρολόγοι ἐπ' αὐτῆς ἐστήριζαν ὀλοκληρον σύστημα. Θεὰ τοῦ νοτίου ἀνέμου ἦν ἡ πάγκαλος Ἀφροδίτη, ὁ δὲ Ἑρμῆς ἐθεωρεῖτο ὡς θεὸς τῶν διαφόρων ἀνέμων, ἔνεκα τοῦ ὅτι ὁ ἀσταθὴς οὗτος θεὸς οὐδέποτε διέμενεν ἐν ἐνὶ τόπῳ, ἠγάπα διάφορα ἄνθη καὶ ἐλάλει διαφόρους γλώσσας. Ἡ Ἀφροδίτη, ὁ Ἑρμῆς καὶ ἡ Σελήνη ἐθεωροῦντο ὡς πλανῆται ἐπιφέρουσαι βροχίην. Ἐν δὲ τῇ προγνώσει τοῦ ξηροῦ ἢ ὑγροῦ καιροῦ μεγάλην σπουδαιότητα ἡ σελήνη ἐκείνητο ἐν τῇ ἀρχαιότητι, καθὼς τὴν σήμερον ἀποδίδουσι αὐτῇ οἱ ἡμερολογιογράφοι οὐ μικρὰν σημασίαν κατὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ καιροῦ. Περὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἑρμοῦ δυνάμεθα τοῦτο μόνον νὰ εἰπωμεν ὅτι εἰς μὲν τὴν πρώτην ἀπεδίδετο ἡ παρασκευὴ, εἰς δὲ τὸν Ἑρμῆν ἢ τετάρτη, ἐνθ' εἰς τὴν σελήνην ἢ δευτέρα. Εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ ἀστρολόγοι κατεγίνοντο περὶ τὴν πρόγνωσιν τῶν ραγδαίων βροχῶν καὶ πλημμυρῶν παρατηροῦντες τὴν διαφορὸν στάσιν τῶν ἀστέρων ἐν τῷ στερεώματι ὡς οἱ ἀστρονόμοι μετὰ πολλῆς ἀκριθείας προλέγουσι τὰς ἐκλείψεις τοῦ ἡλίου ἢ τῆς σελήνης. Ἀφοῦ τοιοῦτοι ἔξοχοι νόες π. χ. ὁ Δε-τοῦ ὁ Ρισελιὲ ὁ Μαζαρίνη ἐπίστευον καὶ προσέφευγον εἰς τὴν ἀστρολογίαν, ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Κάρολος ὁ πρῶτος καὶ τὸ κοινοβούλιον αὐτοῦ ἔσπευδον νὰ συμβουλευθῶνται τὸν ἀστρολόγον Λίλλαν, δυσκόλως δύναται τις νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὴν ἀστρολογίαν μαγευτικὴν τινα ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διανοίας τῶν ἀνθρώπων καθόσον αὐτὴ ἡ ἰδέα περὶ τῆς ἀμοιβαίας σχέσεως παντὸς ἐν τῇ φύσει καὶ τῆς ἀμοιβαίας ἐπιρροῆς τῶν οὐρανίων σωμάτων ἐπ' ἄλληλα εἶνε καθ' ἑαυτὴν ἀληθής. Ἀλλ' ὅπως ὑπάρχει ἐπιστήμη ἀπαραίτητοί εἰσι εἰς πάντας καταληπτοὶ νόμοι.

Ἡ ἀστρολογία ἐν τοῖς καθέκαστα ἀκολουθεῖ τοὺς ἀστρονομικοὺς νόμους. Αὕτη διαφέρει

τὸ στερεώμα εἰς δώδεκα τμήματα κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν σημείων τοῦ ζωδιακοῦ. Τὰ σημεία τοῦ ζωδιακοῦ δὲν προσδιορίσθησαν διὰ μιᾶς ἐν ἡ τάξει εὐρίσκονται τὴν σήμερον. Ἀλλ' ἡ βᾶσις ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ διαίρεσις αὐτῶν ὀρίσθη ὑπὸ τῶν Χαλδαίων, οἵτινες παρατηροῦντες τοὺς ἀστέρας, παρωμοίχον αὐτοὺς πρὸς διάφορα ζῶα, οἷον τὸν λέοντα, τὸν κύνα, τὴν ἀρκτον κ.τ.λ. Ἐνεκα δὲ τούτου καὶ αὕτη ἡ διαίρεσις τοῦ ἐνάστρου οὐρανοῦ ἐκλήθη ζωδιακός. Τὰ διάφορα σημεία τοῦ ζωδιακοῦ ἐλήφθησαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν διαφόρων ζῶων, οἷον τῶν ἰχθύων, τοῦ καρκίνου, τοῦ σκορπιῶ, τοῦ αἰγοκέρω, τοῦ ταύρου. Μόνον τὰ σημεία τοῦ ζυγοῦ καὶ τῆς παρθένου δὲν ἐλήφθησαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν ζῶων καὶ παρέχουσι τὸ ἐνδόσιμον εἰς τὸ νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι βραδύτερον προσετέθησαν εἰς τὰ λοιπὰ σημεία τοῦ ζωδιακοῦ.

Ὁ ἀστὴρ Σύριος ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἀστρολόγων «πύρινος κύων», ἐταυτίζετο πρὸς τὸν ἐκπέμποντα φλόγας Κελεμπέρκ τοῦ φοινικικοῦ μύθου καὶ πρὸς τὸν Κέρβερον τοῦ Ἑλληνικοῦ, καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ φύλαξ τοῦ ἀστερόεντος οὐρανοῦ καὶ εἶτα ὡς ὁ φύλαξ τοῦ ἄδου. Ὁ φωτοβόλος Σύριος (οὐτινος τὸ ὄνομα προῆλθεν ἐκ τοῦ χαλδαϊκοῦ Σοῦρ=ἥλιος) ἐκλήθη κύων ἀστρον, διότι ὁ κύων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ζωολάτραις ἀπῆλαυε μεγάλης ὑπολήψεως. Ὁ ἀστερόεις οὐρανὸς ὑπὸ τῶν ἀστρολόγων διαιρεῖται εἰς 36 τμήματα κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν 36 πρωτοβαθμίων ἀστέρων, οἵτινες ἐθεωροῦντο ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὡς ἑξασκούντες ἰδίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ ἀνθρώπου συγκεκριμένου κατ' αὐτοὺς ἐκ 36 ἄρθρων. Ὁ συγγραφεὺς Πορφύριος ἀναφέρει, ὅτι κατὰ τὴν δοξασίαν τῶν Αἰγυπτίων, ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀνθρώπου διετέλει ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ κριοῦ (σημεῖου τοῦ ζωδιακοῦ), ὁ τράχηλος ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ταύρου καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐν μέρει εἶνε καταληπτὴ ἡ αἰτία ταύτης τῆς διαίρεσεως. Πρὸ παντὸς ἐτέρου ὁ κριὸς παρίσταται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ θεατοῦ ὡς κερασφόρος, ὡς ἐπιπίπτων κατὰ τοῦ ἔχθροῦ του διὰ τῆς κεφαλῆς του· ἔνεκα δὲ τούτου τὰ πρὸς ἄλλωσιν τῶν τειχῶν τῶν πόλεων ἐν χρήσει ὄντα ἐργαλεῖα ἐκλήθησαν κριοί. Αἱ λέξεις Aries (κριὸς) καὶ Ἄρης ἀνταλλάσσονται ἐνίοτε οὐχὶ ἔνεκα τυχαίας τινος συμπτώσεως τῶν φθόγγων. Ὁ κριὸς ἦν ἀφιερωμένος εἰς τὸν Ἄρην, ἢ δὲ ρίζα τῶν λέξεων aries καὶ Ἄρης εἶνε α ρ, ὅπερ ἐν ταῖς γλώσσαις τοῦ σημιτικοῦ κλάδου σημαίνει κτύπος, διάτρισις. Ἐπίσης ἐν τῷ ταύρῳ ὁ τράχηλος κινεῖ τὴν προσοχὴν τοῦ θεατοῦ. Ὁ σκληρὸς καὶ παχὺς τράχηλος τοῦ ταύρου κατέστη παροιμιώδης, ὁ δ'

ἐπ' αὐτοῦ ζυγὸς εἶνε τὸ σύμβολον τῆς γεωργίας.

Τὰ σημεία τοῦ ζωδιακοῦ οἱ ἀστρολόγοι διήρουν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν στοιχείων εἰς πύρινα, αἰθέρια, γήινα καὶ ὑδάτινα. Τὸ τῆς βροχῆς ὑδρὸς πίπτει ἐκ τῶν νεφῶν τοῦ οὐρανοῦ. Διὰ τοῦτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ ὑδροχόος παρίστα τὸ στοιχεῖον τοῦ ἀέρος, ὁ δὲ κριὸς, λέων, ταξότης, ὡς ἐκφαίνοντες θυμὸν καὶ ὀργὴν περιεστῶν τὸ στοιχεῖον τοῦ πυρός. Ὁ καρκίνος καὶ οἱ ἰχθύς παρίσταν τὸ στοιχεῖον τοῦ ὕδατος, ὁ δὲ ταῦρος τὴν γῆν, διότι οὗτος ἦν τὸ σύμβολον τῆς καλλιεργουμένης γῆς. Ἡ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον γινομένη διαίρεσις τῶν σημείων τοῦ ζωδιακοῦ ἀναλόγως τῶν στοιχείων ἐδασίζετο ἐπ' αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων. Ἐπειδὴ ἀνωτέρω ἐμνημονεύσαμεν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐξόχου Ἀγγλοῦ ἀστρολόγου Λίλλα, οὐκ ἀπὸ σκοποῦ θεωροῦμεν νὰ ἐκθέσωμεν συντόμως τὸ σύστημα τούτου τοῦ μαθητοῦ τῶν ἀρχαίων ἀστρολόγων. Ὁ αἰγόκερος, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Λίλλα, παρέχει εἰς τὸν ἀνθρώπον οὐ μακρὸν ἐνάστημα καὶ ἀσθενῆ ὄργανισμόν, μακρὸν καὶ ἰσχυρὸν πρόσωπον, σπάνιον πῶγων, μέλεινον κόμην, μακρὸν καὶ λεπτὸν τράχηλον καὶ στενὸν στήθος. Τίς δὲν θά ἀναγνωρίσῃ ἐν τοιοῦτῳ ἀνθρώπῳ, γεννηθέντι ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ σημείου τοῦ ζωδιακοῦ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, τὴν ὁμοιότητα αὐτοῦ πρὸς τὸν Αἰγόκερον;

Ὁ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Κρόνου γεννηθεὶς ἔχει τὸ πρόσωπον γλωμν, μικροὺς ὀφθαλμοὺς, ἄχαρς, πάντοτε πρὸς τὰ κάτω κλίνον βλέμμα, πυκνὰς ὄφρυς καὶ παχέα χεῖλη. Οὗτος θά περιπατῇ σκυθρωπὸς καὶ μετὰ κεκλιμένης κεφαλῆς, θά ἦ μελαγχολικός, ἰδιότροπος καὶ μικροφιλότιμος.

Εἰς τὰ ἀπόκρυφα τῆς ἀστρολογίας συγκαταλέγεται καὶ τὸ ὅτι αὕτη δὲν ἐξηγεῖ κατὰ τῆν λόγον ὁ αὐτὸς Κρόνος εὐρισκόμενος ἐν τῷ πλανητικῷ οἴκῳ τοῦ ὑδροχόου δίδει εἰς τὸν ἀνθρώπον ὅλως ἐτέραν φύσιν, προικίζει αὐτὸν διὰ μεγαλοφυΐας καὶ ὄξυνοίας, ποιεῖ αὐτὸν εὐχαρ, ὠραῖον, καίτοι ὀλίγον ὑπερήφανον καὶ δίδει αὐτῷ πλουσίαν καστνόχρουν κόμην. Ἡ τσαυτῆ μεταβολὴ τοῦ Κρόνου ἐκ τῆς προσεγγίσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν ὑδροχόον ἐνθυμίζει τὴν μετατροπὴν τοῦ Κρόνου τῶν Ἀνατολικῶν ἐθνῶν εἰς πρᾶκτερον καὶ φιλανθρωπότερον Κρόνον (Saturnus τῶν δυτικῶν ἐθνῶν) ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν ὑγροτέρων χωρῶν κατὰ τὰς παραλίας τῆς μεσογείου θαλάσσης.

Ὁ Κρόνος ἢ ὁ χρόνος ἦν προσωποποίησις τοῦ πικροτάτου χρόνου. Τὰ ὀρολόγια, τὰ ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊῶν ἐνίοτε χρονόμετρα καλούμενα ἔμειναν ἡμῖν ὡς ἐνθύμιον τοῦ χρόνου τῶν ἀστρο-

λόγων. Ο Κρόνος κατήσθη τὰ ἴδια του τέκνα ὡς ὁ καιρὸς καταστρέφει πᾶν ἔτι ὁ ἴδιος παρᾶγει. Οὗτος εἶνε τὸ σύμβολον τῆς θλίψεως καὶ τῆς μελαγχολίας, ὡς ὁ Ἑρμῆς τὸ σύμβολον τῆς ἀσταθείας καὶ ἡ Σελήνη τὸ σύμβολον τῆς ὑγρασίας καὶ τῆς φλεγματώδους κρᾶσεως.

Μόνον ἡ ἐπιρροή τῶν λοιπῶν οὐραγίων σωμάτων δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν τύχην τὴν ἐπιπελοῦσαν ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἐγεννήθη ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Κρόνου. Κατὰ τοὺς ἀστρονομικοὺς ὑπολογισμοὺς ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κοινωνίᾳ τέκνα τοῦ Κρόνου εἶνε οἱ γέροντες, οἱ γεωργοί, οἱ ἐργάται κτλ. Ὁ Ζεὺς φέρει εὐτυχίαν ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν του γεννῶνται οἱ βασιλεῖς, οἱ ἡγεμόνες, οἱ κριταί, καθόλου δ' εἰπεῖν οἱ ὄραιοι καὶ οἱ εὐγενεῖς καὶ ἐξαισιῶν ψυχὴν ἔχοντες ἄνδρες. Περιττὸν ἴσ' ἔτι λεπτομερέως νὰ ἀναφέρωμεν τὴν ὁξείαν του. Αἰλλὰ περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῶν λοιπῶν πλανητῶν ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ σιδηροῦργοὶ διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἡλίου. Πρὸς ἐξήγησιν τοῦ κατὰ πρόωτον ὅψιν παραδόξου τούτου ποισιατικοῦ δέον νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἡ λέξις στρατηγὸς ἐν ἀρχῇ ἐσήμαινε τὸν σιδηροῦργόν καὶ ὅτι ὁ γνωστὸς κατακτητὴς τῆς Ἀσίας Τεμουρζή (ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ταταρικῇ γλώσσῃ σημαίνει σιδηροῦργός). Κατὰ τὸν πρώτον χρόνον τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας οἱ σιδηροῦργοὶ μεγάλην ἐκδούλευσιν παρείχον ἐν τῇ διευκολύνσει τῶν πρὸς τὸ ζῆν μέσων. Ἡ Ἀφροδίτη εἶνε ἡ προστάτις τῶν καλλιτεχνῶν καὶ τῶν μουσικῶν ὡς ὁ Ἑρμῆς τῶν συγγραφέων, φιλοσόφων καὶ ἐμπόρων.

Ἡ σελήνη εἶνε ἡ προστάτις τῶν βασιλισσῶν τῶν ἡγεμονίδων καὶ καθόλου τῶν εὐγενῶν δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων. Ἀλλ' οἱ ἀστρολόγοι δὲν διέκριντο κατὰ πολὺ εὐμενῶς πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς σελήνης προστατευόμενας κυρίας. Ἐὰν ὑπὸ εὐμενεῖς περιστάσεις ἐγεννᾶτο ἡ ὑπὸ τῆς Σελήνης προστατευμένη κόρη θὰ ἦν πλατυπόσωπος καὶ μελαγχροινὴ (διότι τὸ στρογγύλον καὶ πλῆρες πρόσωπον ἦν, οὕτως εἰπεῖν, ἐκμαγεῖον τῆς σελήνης), φεγματική καὶ βαρυμηνήτος, ἐὰν δὲ ὑπὸ δυσμενεῖς περιστάσεις συνέβαινε τούτο αὐτῇ θὰ ἦν ὁ τύπος τῆς ἀσταθεῖς, ἀμελοῦς, ἀδυσπρόου καὶ πανούργου γυναικός. Ἐν γένει ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Σελήνης διατελοῦσιν οἱ ἀδολφοὶ, οἱ προσκινηταί, οἱ θαλασσινοί, οἱ ὑδροφόροι καὶ ἐν γένει πάντες τῶν ὁποίων ὁ βίος συνδέεται μετὰ τῆς θαλάσσης ἢ τῆς ὀδοποιικῆς κινήσεως. Εἰς τὴν Σελήνην ὁ Ἄγγλος ἀστρολόγος Αἰλλὰ ἀφιερᾷ τὸ βῶδον (ὅπερ καλεῖ τὸ ἄνθος τῶν γυναικῶν) καὶ τὴν ἵπτον (δένδρον φυτόμενον πρὸς τὰ ὕδατα.) Πᾶρ'

ἅπασιν τοῖς λαοῖς ἡ Σελήνη ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ πλανήτης τῆς ὑγρασίας. Τὰ τῶν Ἰνδῶν ἱερά βιβλία ἀπαριθμοῦντα τὰς ιδιότητας τῆς σελήνης μεταξύ ἄλλων λέγουσιν ὅτι αὐτὴ συναθροίζει τὰ νέφη. Καθόλου εἰπεῖν ἡ ἀστρολογία ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς κατὰ τὸν μεσαιῶνα καὶ τοὺς νεωτέρους χρόνους εἶνε ἐνθῆμιον τῶν ἀπωτάτων χρόνων ὅτε ὁ ἄνθρωπος ἐπειράτο νὰ ἀναγνώσκῃ τὴν μέλλουσαν τύχην του ἀκράδαντως πεπειθῶς εἰς τὸ ὅτι εἶε γεγραμμένον ἀμεταθέτως ἐκπληρωθήσεται. Οὐδόλως ἐπῆρχετο εἰς τὸν νοῦν του, ὅτι οὕτω δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν κατάστασίν του ἢν τῷ ἡτοίμασεν ἡ εἰρημένη, ὅτι διὰ τοῦ κόπου του καὶ τῶν ἰνάσεων αὐς δύναται νὰ ἀποκηλῆ εἶνε εἰς θέσιν να τροποποιήσῃ καὶ βελτιώσῃ τὸ μέλλον του.

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΦΩΤΟΣ
ΕΝΙ ΤΟΥ ΝΕΥΡΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Πρὸ τινος χρόνου ἡ ἀγγεματικὴ ἐφημερίς τῶν ξενων) ἐδημοσίευσε λίαν περιεργὴν διάλεξιν ἢν ἐποίησατο ὁ ἐν Βιέννῃ καθηγητὴς Στρίκερ ἐνόπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου περὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός ἐπὶ τῶν νεύρων τοῦ ἀνθρώπου. Κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ τοῦ ἐπισημῆτος, τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς εἶνε εὐαρεστότερον εἰς τὸν νέον καὶ ὑγιᾶ ἄνθρωπον ἢ ἕτερον φῶς, διότι τούτο ἐπιχέει μὲν ἄπλετον διεγερτικὸν τῶν νεύρων φῶς, ἀλλὰ συγχρόνως στερεῖται πολλῆς θερμότητος. Ὅπως ἐναντίαν ἐπιρροὴν ἐξασκεῖ τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς ἐπ' ἐκείνων, παρ' οἷς τὸ νευρικὸν σύστημα διατελεῖ ἐν ἀνωμάλῳ καταστάσει, λόγου χάριν ἐπὶ τῶν νευραπθῶν καὶ τῶν γερόντων. Ἐὰν γέρον τις διαμένῃ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν τινι δωματίῳ φωτιζομένῳ δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός αἰσθάνεται βῆρος ἐν τοῖς μέλεσί του καὶ δὲν δύναται ἀκόμη διανοητικῶς νὰ ἐργασθῇ. Ἐνεκα τῆς ἰσχυρᾶς διεγέρσεως τοῦ νευρικοῦ συστήματος τὴν ὁποίαν παρᾶγει τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς, ὁ γέρον καθίσταται ἀνάγκως νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του ἐπὶ τινος ἀντικειμένου περὶ τοῦ ὁποίου ἐν ὠρισμένῳ πινὶ χρόνῳ ἐπιθυμᾷ νὰ σκεφθῇ. Ἀπεναντίας ὁ νεανίας αἰσθάνεται τὴν εὐεργετικὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός ὅταν π. χ. μετὰ κοπώδη καθήκοντὴν ἐργασίαν εἰσέλθῃ εἰς τινα αἰθουσαν ἀπλῆτως φωτιζομένην διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός. Ὁ κεκμηλὸς του νοῦς παρευθὺς διεγείρεται καὶ τρώπαν πινὰ ἐκ νέου γίνεται κατάλληλος πρὸς τὴν διανοητικὴν ἐργασίαν.

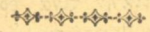
Αἱ ἐλεύθρια συνέπειαι
τοῦ ἐκφοβισμοῦ τῶν μικρῶν παιδῶν.

Ἐν ἐκ τῶν συνθεστάτων μέτρων δι' ὧν ἀναγκάζουσι τὰ μικρὰ παιδιά νὰ μὴ κλιώσι καὶ νὰ ὄσιν εὐπειθῆ εἶνε ὁ ἐκφοβισμὸς αὐτῶν διὰ τῶν βρικολάκων καὶ τῶν λοιπῶν φοβήτρων. Πολλὰ μητέρες ἢ τροφῆι καταφεύγουσι πρὸς τὸ ρηθὲν ἀσύνετον μέσον. Αὐταὶ παριστάνουσι διὰ ζωφερῶν χρωμάτων τὰ ὑπὸ τῆς δεισιδαιμανίας καὶ ἀμαθείας τῶν ἀρχαίων δημιουργηθέντα ἀνύπαρκτα φάσματα, φέρουσιν εἰς ὑποταγήν τοὺς ἀπειθεῖς καὶ ἰδιοτρόπους παῖδας. Ἐν τούτοις λίαν καταφανεῖς εἶνε αἱ ἐλεύθρια συνέπειαι τῆς διὰ τούτων μέσων ἐκφοβίσεως τῶν μικρῶν παιδιῶν. Τὰ ἀσθενῆ νεῦρα τοῦ παιδὸς ἐπι μάλλον ἐξασθενουσι ἐκ τοῦ ἐμβληθέντος αὐτῷ φόβου καὶ ἀναγκάζουσιν αὐτὸ διηνεκῶς νὰ σκεπτήται περὶ ἀνυπαρκτῶν φοβερῶν φασμάτων. Τὸ παιδίον συνειρίζε μετὰ φόβου νὰ ἀπενίξει εἰς τὸ σκότος, ἀφιέμενον δὲ κατὰ μόνας ἐν τῇ κλίτῃ του ἢ ἐν ἑτέρῳ σκοτεινῷ δωματίῳ φοιτᾷ ἐκ τοῦ τρόμου. Ὁ ἀπαλός του καὶ ἀπειρος ἐπινοῦς κριστάνει πάντα τὰ ἀγνωστα ἀντικείμενα διὰ ζωφερῶν χρωμάτων καὶ ἐνεκα τούτου τὸ νευρικὸν του σύστημα διατελεῖ πάντοτε ἐν διηνεκῇ ἐξεγέρσει. Ἀλλὰ δὲν περιορίζεται τὸ παιδίον νὰ ἔχῃ διηνεκὴ φόβον μόνον ἐν τῇ οἴκῃ. Φοιτῶν ὁ παῖς ἐν τῷ σχολείῳ εὐρασκεῖ τροφὴν καὶ ἀφορμὴν τοῦ φόβου του. Ἐν τισιν ἐγγχειριδίαις ἐν οἷς ἀσκόπως περιγράφονται τὰ κακὰ ἀποτελέσματα ἄτινα ἀναμένουσι τὰ κακὰ καὶ ἀπειθῆ παιδιά καὶ οὕτως εἰπεῖν πανταχόθεν κυκλοῦνται ὑπὸ φοβερῶν ἀντικειμένων. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ φόβου ἐνίοτε εἶνε ἐλεύθρια ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς μεγάλους παῖδας ὡς καὶ τοὺς δειλοὺς ἄνδρας τῶν ὁποίων ἡ κόμη ἀνορθοῦται κατὰ τὴν διήγησιν διαφόρων φασμάτων καὶ πονηρῶν πνευμάτων. Λίαν βλαβερὰ εἰς τοὺς παῖδας εἶνε ἡ διήγησις παρομοίων ἀνυπαρκτῶν πονηρῶν πνευμάτων καὶ εἰδεχθῶν φασμάτων. Διὰ τούτου δέον νὰ προτρέψωμεν τὰς μητέρας ἢ τὰς τροφούς ὅπως ἀπέχωσι τοῦ νὰ ἐκφοβίζωσι τοὺς παῖδας διὰ διαφόρων φοβήτρων καὶ νὰ φέρωσιν εἰς ὑποταγήν τοὺς ἀπειθεῖς καὶ σκληροτραχήλους διὰ τῆς περιγραφῆς τῶν ἀμοιβῶν, αἵτινες ἀναμένουσι τὰ εὐπειθῆ καὶ εὐήκοα παιδιά. Τερπνόν τι καὶ ἠθικὸν διήγημα εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον ἐννοεῖται ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἢ διήγημα περὶ διαφόρων φασμάτων καὶ βρικολάκων. Ὅτι ὁ φόβος ἐνίοτε προξενεῖ θάνατον εἰς τε τοὺς παῖδας καὶ τοὺς ἐφήβους ἐπιβεβαιουται διὰ πολλῶν παραδειγμάτων. Ἡμεῖς πρὸς ἐπισφράγισιν τῶν λεγομένων συντόμως θὰ ἐκθέσωμεν τὸ ὑπὸ τοῦ

ιατροῦ Γ. Ποζέ ἀναφερόμενον περιστατικὸν περὶ ἐνὸς παιδίου ἐκφοβισθέντος ἀσκόπως καὶ παρακαίρως. Οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου ὁ νεκροθάπτης τοῦ ἐν Μαγδεβούργῳ νεκροταφείου κατεδικάσθη διὰ τοιαύτην ἀπάνθρωπον πράξιν, ἥτις παρ' ὀλίγον τῷ ἀφῆρει τὴν ζωὴν, ἐὰν δὲν ἐπενέβαινε ἡ ἀστυνομία ὅπως λυτρώσῃ αὐτῶν τῶν ἐμμανῶν καταδικωτῶν του. Μίαν ἡμέραν ἑπταετῆς κοράσιον περιπάτει ἐν τῷ νεκροταφείῳ τῆς γερμανικῆς πόλεως Μαγδεβούργ καὶ ἀπέκοψεν ἀνόσ τι ἐκ τοῦ παρακειμένου κήπου. Ὁ ρηθεῖς νεκροθάπτης συνέλαβε τὸ κοράσιον ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ ὅπως ἐκφοβίσῃ αὐτὸ διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ ἕτερον φορὰν καὶ κόπτη ἄνθη ἐκλεισεν αὐτὸ ἐν τινι μαυσωλείῳ ὅπου ἦσαν τέσσαρα ἄταφα ἔτι παιδιά καὶ κλειδῶσας τὴν θύραν ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐργασίαν του. Εἰς τὸ διάστημα δὲ μιᾶς ὥρας ἤνοιξε τὴν θύραν τοῦ μαυσωλείου ὅπως ἐλευθερώσῃ τὸ κοράσιον μετὰ φοικῆς παρητήρησεν ὅτι τὸ ἀτυχὲς τούτο πλάσμα ἔκειτο ἐν τινι γωνίᾳ ἔχον τοὺς ὀφθαλμοὺς του ἐστραμμένους πρὸς τὰ ἄταφα σώματα. Ἐγείρας αὐτὸ διεπίστωσεν ὅτι τὸ δύστηνον κοράσιον ἀπέθανεν ἐκ φόβου.

ΘΕΑΤΗΣ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ

Ὁ «Βερολίνοις Χρηματιστικὸς Ταχυδρόμος» ἀναφέρει ὅτι ἐν τινι θεάτρῳ τοῦ Τοκίου ἐπ' ἐσχάτων παρέστησεν μελόδραμά τι, ἐν ᾧ ἐπὶ σκηνῆς ἤχθησαν διάφορα ἐπεισόδια ἐκ τοῦ τελευταίου μεταξύ Ἰαπωνικῆς καὶ Κίνας πολέμου. Κατὰ τὴν διάρκειαν σκηνῆς τινος, ὅτε παρεστήνετο πίνι τρόπῳ οἱ Ἰάπωνες κατετρόπωσαν τοὺς Σίνας. Ἰάπων τις φιλόπατρις κληθῆμενος ἐν τινι τῶν πρώτων ἐδωλίων ἐπὶ τοσούτον κατενοουσιάσθη, ὥστε ταχέως ἀνέστη ἐκ τοῦ ἐδωλίου του καὶ μετ' ὀργῆς εἰσελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν ἤρχισε νὰ δέρῃ τοὺς ἠθοποιούς οἵτινες παρίστανον τοὺς Σίνας στρατιώτας καὶ τόσον ἰσχυρῶς ἐξυλοκόπησεν αὐτοὺς ὥστε τοὺς ἔτρυσεν εἰς φυγὴν. Οἱ ἐν τῷ θεάτρῳ θεκταὶ ἐξέλαβον τὴν πράξιν ταύτην ὡς γενναῖον ἀνθραγάθημα καὶ ἐφιλοδώρησαν τὸν γεννάδαν τοῦτον δι' ἀπκνειλημένων φρενητωδῶν χειροκροτημάτων.

ΠΕΡΙ ΕΚΚΛΗΣ. ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Υπάρχουσιν άνθρωποι τόσον δίκαιο, ὥστε νὰ παραδέχονται ὅτι τὰ αὐτὰ μὲ τὸ στόμα ἔχει δικαιώματα καὶ ἡ εἰς προκειμένου νὰ δοξολογῆται ὁ Πλάστης. Ἡμεῖς δὲν ἀνίκομεν εἰς τὴν τάξιν τῶν δικαίων τούτων ἀνθρώπων. Τοσαύτας ὅμως κατακτήσεις ἔκαμεν ἐσχάτως ἡ κατάχρησις ἐν ταῖς περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν κινήσεσιν, ὥστε φοβούμενοι μὴ ἀπὸ τῆς ῥινοφώνου Σκύλλης περιπέσωμεν εἰς τὴν ἀναιμμένην Χάρυβδι, προτιμώμεν τὴν στασιμότητα ἀπὸ πρόοδον ἀνάρμωστον καὶ νεωτερισμούς.

Ἐὰν ἡ τετράφωνος ἡδύνατο νὰ παρουσιάσῃ τὸν τεχνικὸν καὶ ἁρμονικὸν καὶ ὑψηλὸν χαρακτήρα, ὅστις ἀρμόζει εἰς τὴν θείαν λατρείαν, θὰ ἠύλογοῦμεν τὸν καλλιτέχνην εἰσηγητὴν αὐτῆς. Μέχρις οὗτου ὅμως ἀναφανῆ οὗτος, εἶναι προτιμότερα ἢ στασιμότης ἐν τῇ Βυζαντινῇ.

Βεβαίως δὲν εἶνε σχίσμα δογματικόν, ἀν οἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἀκολουθοῦντες τὸν νόμον τῆς προόδου ὑποδείξωσιν εἰς τοὺς δούλους ἀδελφούς των φυσικὴν τινα ἀνάπτυξιν ἐν τῇ τέχνῃ. Ἀλλὰ προτιμότερον νὰ μᾶς εὐρίσκωσιν οὗτοι καθ' ὅλα ὁμοίους των ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἢ ἀκολουθοῦντας ὅχι τὴν μέθοδον, ἀλλὰ τὸ ὕψος ξένης μουσικῆς, ἀντιθέτου πρὸς τὰ αἰσθήματα καὶ τὸν ἐθνικὸν χαρακτήρα, μὴ ἀπορρέουσιν ἐκ τῶν σπλάγγων ἡμῶν καὶ τῶν παραδόσεων, ἀσχετον πρὸς τὸ κλίμα, τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων.

Καὶ ταῦτα μὲν κατ' ἀρχὴν ἀλλὰ τί νὰ εἴπωμεν περὶ ἐκείνων, οἵτινες πᾶν τὸ λάμπον ἐκλαμβάνουν ὡς χρυσόν;

Οἱ μὲν ἐκλαμβάνουσιν ὡς χρυσόν τὴν ἰδίαν αὐτῶν αἰσθητικὴν. Τὸ περίεργον ἐκεῖνο καὶ αὐθαίρετον «μοῦ ἄρέσει», ὅπερ, ἐὰν κατὰ τύχην ἀπέκτησαν δυνάμιν τινα, ἐννοοῦσι νὰ μεταδώσωσι καὶ εἰς τοὺς ἄλλους, ἐν εὐκαιρίᾳ δὲ καὶ νὰ θεσμοθετήσωσιν. Ἔως ἐκεῖ φθάνει ἡ καλλιθεσίαι των ἕως ἐκεῖ ἐμβαθύνουσιν εἰς τὴν ἰσορίαν τῶν πραγμάτων ἕως ἐκεῖ κρίνουν. Καὶ εἰς τὸν λοιπὸν κόσμον ἄρα ἡ αὐτὴ δέον νὰ ἐπιβληθῆ αἰσθητικὴ. Τοῦ ἀρέσουν τὰ κόκκινα νὰ φορέσωσιν λοιπὸν οἱ ἱερεῖς κόκκινα· τοῦ ἀρέσουν οἱ μανέδες νὰ ψάλουν ἄρα οἱ ψάλται μανέδες· ἀλλὰ τοῦ ἀρέσει καὶ ἡ γαλλικὴ μουσικὴ νὰ ἐξευρεθῆ λοιπὸν συνδυασμός, καθ' ὃν ὁ μὲν δεξιὸς ψάλτης θὰ ψάλλῃ μανέν, ὁ δὲ ἀριστερός μίαν ἄριαν τῆς Μασκότ!

Οἱ μὲν ἐκλαμβάνουσιν ὡς χρυσόν τὴν ἰδικὴν των αἰσθητικὴν. Οἱ ἄλλοι οὐδ' εἰς αὐτὸν τὸν κόπον ἐννοοῦσι νὰ ἐμβώσιν, ὅστις ὅπως δήποτε προϋποθέτει διανοητικὴν τινα ἐργασίαν. Οὗτοι ἀρκοῦνται εἰς τὸ νὰ θεωρῶσιν ὡς ἐξοχον, θαυ

μάσιον, λαμπρὸν — καὶ ὅσα ἄλλα ἐπιθέτα μεταχειρίζεται συνήθως ἡ κακοαναθεωραμένη ἐν ἀμετροεπείᾳ γλῶσσα ἡμῶν—ὡς παραδειγματικὸν τέλος καὶ ἀξιολογῆτον πᾶν τὸ γινόμενον ἐν Ἑσπερίᾳ καὶ ἰδίᾳ ἐν Γαλλίᾳ.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ ἡμῶν ὃν ἡδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ ἐξαιρέσιν ἐν ταῖς συγκρίσεσιν αὐτῶν καὶ ὅτι μετὰ πόνου καὶ παραπόνου θὰ ἀνωμολόγουν οὗτοι τὴν ὑπεροχὴν τῆς φραγκικῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἢ ἡ ἀμβυκοῖα, ἡ ἰμάθεια καὶ ἡ ὀπισθοδρομικότης ἡμῶν δὲν ἐπιτρέπει ἂ κ ὁ μ η νὰ ἐναγκαλισθῶμεν καὶ υἱοθετήσωμεν!

Καὶ εἰς τοὺς μὲν καὶ εἰς τοὺς δὲ ὀφείλεται μίᾳ ἀπάντησις, τὴν ἀπάντησιν δὲ ταύτην ἀνέλαβε νὰ δώσῃ αὐτὸς ὁ ἀρχηγὸς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ὁ κατ' ἐξοχὴν νεωτεριστὴς πάπας Λέων ὁ ΙΓ'· περὶ ὧν ἀσχολεῖται συχνάκις καὶ δὲν καταλήγει εἰς πέρας (reclame).

Κατὰ τὰς ἐκ Ρώμης εἰδήσεις, ὁ Λέων παρασκευάζει νέαν ἐγκύκλιον, ὅχι διὰ νὰ προσκαλέσῃ πάλιν ἡμᾶς εἰς τοὺς κόλπους του, ἀλλ' ἵνα καταδικάσῃ αὐστηρότατα τὴν ἐν τοῖς καθολικοῖς ναοῖς ἐκτέλεσιν ἐλευθεριαζουσῶν μουσικῶν, προσκαλεῖ δὲ πᾶσας τὰς ὑπ' αὐτὸν ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς εἰς ἐξοβέλισιν αὐτῶν καὶ διατήρησιν μόνον ἀληθῶς σοβρᾶς καὶ θρησκευτικῆς πράγματι μουσικῆς.

Διότι ἡ μουσικὴ ἦτις ἐκτελεῖται ἐν ταῖς πλείστασι τῶν καθολικῶν ἐκκλησιῶν δὲν εἶνε, ὅπως λέγει αὐτὴ ἡ παρισινὴ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων», ἐκκλησιαστικὴ. Καὶ οἱ πιστοὶ εἶνε τεθλιμμένοι ἐπὶ τούτῳ· καὶ οἱ ἀληθεῖς καλλιτέχνηι ἤρξαντο ἤδη ν' ἀγανακτῶσι, διότι ἡ μουσικὴ αὕτη οὐδέποτε θὰ ἐρμηνεύσῃ τὸν ἔθειον ἔρωτα καὶ τὴν γαλήνιον πίστιν, οὐδέποτε θὰ γίνῃ ἡ πρέπουσα συνοδίᾳ τῆς προσευχῆς. Παρὰ τοῖς συγχρόνοις συνθέτοις, λέγει, εἶνε συχνάκις ἀδύνατον νὰ διακρίνῃ τις διατὶ ἡ δεινὴ ἐκ τῶν μελωδιῶν αὐτῶν ἐγράφη ἐπὶ κειμένου λειτουργίας καὶ οὐχὶ ἐπὶ στίχων τοῦ Κατούλου Μενδέξ, (ποιητοῦ πᾶν ἄλλο ἢ ἐκκλησιαστικοῦ.) Συχνάκις ἐπίσης ἡ αὕτη μουσικὴ φράσις τοῖς χρησιμεύει ὅπως ἐκφράσωσιν ἐν μὲν τῇ ἐκκλησίᾳ τὰς θείας ἐκστάσεις, ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ ἄλλας τινάς... Καὶ εὐχεται ὁ καθολικὸς ἀρθογράφος τὴν ἐπάνοδον τῶν ἀρχαίων μελωδιῶν τοῦ Ἀντιφωναρίου, αἰτίτινες εἶνε ἡ ψυχὴ τῆς ἀρχαίου Ἑκκλησίας καὶ ἐλπίζει ὅτι αὐταὶ θὰ νικήσωσιν ἐπὶ τέλους.» Ἀγγέλων δὲ τὴν ἰδρῶσιν εἰδικῆς ἐταιρείας σκοπούσης τὴν κάθαρσιν καὶ ἔξαρσιν εἰς τὸ ἀρχαῖον μεγαλεῖον καὶ κάλλος τῆς συγχρόνου μουσικῆς ἐρωτᾷ. «Ἐὰν δυνατόν νὰ ἀποδοθῆ τέλος εἰς τὴν ἱεράν μουσικὴν ἢ ἀγνότης, ἢ σοβαρότης, ἢ ἀπλότης, ἢ ἀνευ τῶν

ὁποίων ἡ Ἑκκλησία κατήνησε παράρτημα τῆς αἰθούσας τῶν συναυλιῶν ἢ τοῦ μελοδράματος;»

Καὶ ἐνῶ ὁ Πάπας συντάσσει τὴν ἐγκύκλιόν του, ὁ πολὺς μουσικὸς Bourgaull Ducougray καθορίζει ὡς ἐξῆς τὰς σκέψεις ταύτας τῶν ἁμοφρόνων του.

«Νὰ ἰδρῶσωμεν ναόν, διότι ἤδη ἔχομεν λέγχα» (casino).

«ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΦΙΛΟΙ»

Ἐν ἀρετῇ τις καὶ τὰ μάλ' δίκαιος ἀνὴρ, καταγορηθεὶς ποτε ἀδίκως ἐπὶ συμπορντία, καὶ ἐναχ' εἰς, διεμαρτύρετο ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀρνοῦμενος νὰ παραδεχθῆ τὴν προσαπτομένην αὐτῷ κατηγορίαν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ δικαστὴς ἀπίστευε, ὅπως περὶ τούτου παρουσιάσῃ ἓνα τοῦλάχιστον ἀξιόπιστον μάρτυρα, κατέφυγε πρὸς ἓνα τῶν τριῶν αὐτοῦ φίλων θερμῶς καθικετεύων αὐτόν, ὅπως εἰ δυνατόν καταθέσῃ τὴν προσήκουσαν ὑπὲρ τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ μαρτυρίαν, ὅπερ καὶ ὑποσχέθη οὗτος. Μὴ ἐχούσης ὅμως τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ δικαιοτάτου τῶν δικαστῶν, τὸ ἐλάχιστον κύρος, ἀπεφασίσθη ὅπως γενομένης ἀνακοπῆς τῆς δίκης, κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ὁ κατηγορούμενος παρουσιάσῃ δεύτερόν τινα ἀξιόπιστότερον τοῦ πρώτου μάρτυρα. Διὸ ἀπληπισμένος καὶ ἀδύνατος ὁ δυστυχὴς κατέφυγε πρὸς τὸν ἕτερον τῶν φίλων αὐτοῦ, ὃν παρεκάλει θερμῶς, ἀνακοινώσας αὐτῷ τὴν ὑπόθεσιν, ἵνα τὸν ὑποστηρίξῃ ὅσον οἶόν τε κάλλιστα κατὰ τὴν κρίσιν ἐκείνην περίστασιν, διὸ καὶ ἀσμένως παρεδέξατο οὗτος. Δυστυχῶς ὅμως τὴν ἐπιούσαν, φοβούμενος μὴ, καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐγγύησιν καταδικασθῆ ὁ φίλος του καὶ οὕτως ἀναγκασθῆ οὗτος νὰ ἀναλάβῃ τὴν προστασίαν καὶ τὴν περαιτέρω στήσιν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, μετανοήσας, ἠρνήθη νὰ παράσῃ αὐτῷ τὴν ὑποσχέθεισαν συνδρομὴν, ἀν καὶ ἡ τούτου μαρτυρία δὲν θὰ ἦτο ἐγκυρότερα τῆς τοῦ πρώτου, καὶ ἐγκατέλειπεν οὕτω τὸν ἀτυχῆ εἰς τὴν διάκρισιν καὶ τὸ ἔλεος τοῦ δικαστοῦ.

Ἄλλ' ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ἀπελπισίᾳ ἀνημνησθεὶς τοῦ τρίτου τοῦ καὶ καλλίστου τῶν τριῶν αὐτοῦ φίλων κατέφυγε καὶ πρὸς αὐτόν, ἐλπίζων ὅτι τοῦλάχιστον θὰ τῷ παρεῖχε πᾶν ὅ,τι οἱ πρῶτοι δὲν ἠδυνήθησαν ἢ δὲν ἠθέλησαν νὰ τῷ παράσχωσι, ἦτοι, ὅτι θὰ ἀπῆλλαττον αὐτόν ἐκ τῆς δυσχεροῦς ἐκείνης θέσεως· καὶ δὲν ἐψεύσθη τῶν ἐλπίδων αὐτοῦ. Διότι ὁ τρίτος οὗτος μαθὼν ἐν τῷ μεταξὺ τὸν κίνδυνον ὃν ὁ ἀγαπητὸς αὐτοῦ διέτρεχε, καὶ ἀπρόσκλητος ἔτι ἐσπευσεν εἰς βοήθειαν, καὶ κατώρθωσε διὰ τῶν

ἀξιόπιστων πιστοποιήσεων καὶ τῶν διαφόρων ἐπαίνων, οὐ μόνον τὸν φίλον αὐτοῦ νὰ ἀθωώσῃ, ἀλλὰ καὶ ὡς ἓνα τῶν ἐναρέτων ἀνδρῶν νὰ ἀποδείξῃ. Καὶ οὕτως ἐκ τοῦ εἰρημένου γεγονότος καὶ τοὺς εἰλικρινεῖς αὐτοῦ φίλους ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ οὗτο καὶ τοὺς δύο πρώτους ὅτι ἔπρεπε νὰ θεωρῆ ὡς καὶ πάντα ἄλλον, τὸν δὲ τρίτον νὰ ἐκτιμᾷ ὑπὲρ πάντας καὶ νὰ προσκολληθῆ αὐτῷ ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἀκροῦντως ἐδιδάχθη.

Ἀναντιρρήτως οἱ τρεῖς οὗτοι φίλοι τοῦ ἀνωτέρου ἀνδρὸς οἱ καὶ παντὸς ἄλλου εἶνε, ὁ πλοῦτος, οἱ συγγενεῖς, καὶ φίλοι, καὶ ἡ ἀρετὴ. Ἐξ ὧν εἰς τὸν ἀποθανόντα καὶ μέλλοντα ἐνώπιον τοῦ δικαίου Κριτοῦ νὰ δικασθῆ ἄνθρωπον ὁ μὲν πλοῦτος δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τι ἄτε ἀδυνατῶν νὰ διαφθερῆ τὸν ἀδέκαστον τοῦ κόσμου δικαστὴν, οὔτε αὐτοὶ δὲ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι δύνανται νὰ ἀκολουθήσωσιν ἡμᾶς πέραν τοῦ τάφου. Ἡ ἀρετὴ ὅμως, ὁ ἀνεκτίμητον τοῦτο καὶ θεῖον δῶρον, ἀκολουθεῖ ἡμᾶς διὰ παντὸς ὡς ἀγρυπνος φύλαξ οὐ μόνον ἐν τῇ παρούσῃ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ!

Ὅθεν σπεύσωμεν πάντες, παραμελήσαντες τῶν λοιπῶν, νὰ προσκολληθῶμεν εἰς τὸν ὑπὲρ πάντα φίλον εἰλικρινῆ καὶ ἀμετρον θησαυρὸν τὴν θείαν ἀρετὴν· γέλω δὲ πάντες, διότι (κατὰ τὸν Οὐγκώ) πάντες εἴμεθα ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος, καμμία διαφορὰ ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτῳ, καμμία διαφορὰ εἰς τὸν προορισμόν. Ἡ αὐτὴ σκιά πρὸς ἡ αὐτὴ σὰρξ ἐπὶ, ἡ αὐτὴ σποδὸς μετὰ. Μόνη δὲ ἡ ἀμάθεια συμμιγνυομένη μετὰ τὸ ἀνθρώπινον, τὸ μελαίνει. Ἐκ τῆς ἀνιάτου δὲ ταύτης μαλάνσεως τῆς διαδομένης εἰς τὰ ἐν τῷ τοῦ ἀνθρώπου παράγεται τὸ κακόν.

~~~~~

ΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΔΟΞΑΣΙΑΙ

Οὐδὲν σημαίνει τόσον εἰς τὴν λειτουργίαν ἀγαθῆς κοινωνίας ὅσον αἱ ἐνός ἐκάστου τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν ἀτόμων θρησκευτικαὶ δοξασίαι. Αἱ ἐκάστοτε ἐπὶ τοῦ τάπητος τῶν συζητήσεων ῥιπτόμεναι ὑπὸ τῶν φιλοσόφων νύξεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἶνε ἀληθῆς ὅτι καταπεύγονται ἐνίοτε ὑπὸ τῆς ἀδιαφορίας τοῦ κοινοῦ πρὸς ἢ ἀντιπαλαίου αὐταὶ ἀλλ' ἡ παρατεινομένη πάλιν προϋπατίθησιν ποιᾶν τινα ἐξὼ καὶ διαμιζομένων πραγμάτων. Τὴν σήμερον ὁ δῶν ἀγωνιζομένων πραγμάτων. Τὴν σήμερον ὁ δῶν οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἐνδοιάζων νὰ δώσῃ τὴν ὑπεροχὴν εἰς τὴν ἀνταγωνίστριαν τῆς ὁμοφώνου προσπαθείας τῶν δυσελπίδων ἠθικολόγων μας.

Τὸ χάσμα, ὃ ὑπεσκάφη ὑπὸ τῆς ἀμαθείας καὶ εὐρόνθη διὰ τῆς ὀλεθρίου σκαπάνης τῶν ἀσυνειδήτων ἐπιτετραμμένων τὴν ἐποπτεῖαν τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τοῦ λαοῦ, ἀπειλεῖ κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῆς χαλάσεως τῶν δεσμῶν οἵτινες προσκλοῦσι τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὴν ἀγγραφὸν μετὰ τοῦ κίστεου τοῦ συνθήκην, νὰ καταπῆ τὴν ὑστάτην ἰκμίδα τοῦ χυμοῦ, οὕτως εἰπεῖν, τῶν παραδόσεων, ὅστις διασώζεται ἔτι ἐν τῷ ἡμιαποτεφρωθέντι ἐκ τῆς μακρᾶς δουλείας κορυφῆ τοῦ θρησκευτικοῦ δένδρου οὗ κλώνες ἤμεθα οἱ Ἕλληνας.

Ἐπάρχει σήμερον τάξις τις ἀνθρώπων ὑποστηρίζοντων ἐκθύμως τὸ δυνατὸν καλῶς διοικουμένης κοινωνίας ἀνευ τῶν ἀσυλλήπτων δεσμῶν τῆς θρησκείας, τῆ βοήθειά τῶν ὁπίων περιέζωσε σθεναρῶς ἐντὸς τῶν ὅριων τοῦ κράτους τοῦ τὴν νίκην ἐν παντὶ πᾶς λαός, οὗ μνημονεύει ἡ ἱστορία μετὰ στόμου. Δὲν πρόκειται ν' ἀντικρούη τις ἐνταῦθα συστηματικῶς τὰς ἰδέας τῶν ἀνθρώπων τούτων ἐπιγνώσει διατελοῦντων τοῦ ἐνόχου συστήματος ὃ διασπείρουσιν ἢ ἀνομολογία ἢ ἐνδόμυχος αὐτῶν τούτων περὶ τῆς νουθεσίας τῶν ἀρχῶν ἀρ' ὧν ἐξαρτῶσι τοὺς ἀπείρους συλλογισμοὺς των, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ὄχιον παρακεκινδυνευμένους, συμβαίνει ἔστιν ὅτε φεινότερον νὰ διαμείνηται τῶν λελανθασμένων ἰδεῶν τοῦ δόγματός των. Δὲν ἔχει τις ἄλλο νὰ πράξῃ ἢ νὰ εἰσέλθῃ διὰ τῶν εἰδήσεων τοῦ τόπου εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ἐνθα σκληρότερον ἢ παρὰ Ῥωμαίους τὸ βδελυρὸν καὶ ἀποτρόπαιον θριαμβεύουσιν, ὅπως ἀποδικιμάσῃ τελείως τὰς δοξασίας ἐκείνων, δι' οὓς ἡ ἐπερχομένη κοινωνικὴ νύξ θὰ ἦνε προσφορωτέρα πρὸς διάδοσιν τῶν ψευδοφώτων των.

Τὰς καλὰς συμβουλὰς δὲν ἀκολουθοῦν σήμερον παραδείγματα, ἀπτότερον αἰσθητὰ ἐκείνων παρὰ τοῖς τὴν μικρὰν ἡλικίαν διανύουσι, παρ' οἷς φαίνεται ἔχουσα ὕψισιν ἢ γάγγρην τῆς ἀθείας. Ὁ παῖς ὁποιασδήποτε κοινωνικῆς τάξεως ἢ πνευματικῆς ἀναπτύξεως, κατορθαὶ νὰ διαπλάσῃ ἕδρας συντηρητικῆς διαγωγῆς, ἐφ' οὗ βδιδίξει ταχύτερον διὰ τῆς παιδείας ἢ βραδύτερον ἐνεκα στερήσεως πνευματικῆς τροφῆς· ἀλλ' ὡς γνωστόν, παλλάκις ἢ εὐχέρεια, μεθ' ἧς προσδεύουσιν οἱ πρῶτοι εἰς τὸν τελικὸν σκοπὸν τοῦ εὖ ζῆν εἶνε ἐπιβλαβεστέρη διὰ τὰ ἀρτιφυῆς δένδρον τῆς νεανικῆς των πίστεως, ἢ ἡ

ἀρνησις τῆς παιδείας νὰ συμμετάσχη τῶν ἀπλοϊκῶν καὶ ἀβοηθήτων σκέψεων τῶν δευτέρων· Ἰδέτε καὶ συγκρίνατε τὴν σοβαρὰν τοῦ χωρικοῦ παιδὸς μορφήν ἐμπορουμένον τῶν περὶ Θεοῦ, ὃν λατρεύουσιν οἱ γονεῖς του, σκέψεῶν του, μετὰ τὸ ἡδύπικρον μειδίσμα τοῦ κομψοῦ νεανίου ἀρρωμένου θεῖον διδασχίν.

Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐμφιλοχωρήσῃ τις εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ἣτις διέπει τὸν τόπον μας, ἔπρεπε μεθ' ἡσσανός αὐστηρότητος νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ἐπιπολαϊότητα τῶν νέων μας ἢ ὅση ἀπαιτεῖται διὰ τὴν σιγμάτισιν τῶν ὀλεθρίων διαδόσεων ὧν ἀνευ ἡ θρησκείας θὰ ἴστατο εἰς τὰς πρώτας βαθμίδας ἀπὸ τοῦ προσφάτου κενοῦ τάφου τοῦ Σωτῆρος. Καὶ εἶνε λυπηρὸν ν' ἀναφέρῃ τις τὴν ἀψευδῆ παρατήρησιν ὅτι ὁ χειραφετῶν τὴν θρησκευτικὴν ρέμβην τοῦ νέου ἀνθρώπου, ὁ διδάσκαλος ἢ ὁ ἱερεὺς, παραγκυαρίζων τὸ ὑψιστον καθῆκον εἰς ὃ ἐκλήθη ρίπτει σκιὰς δυστορίας εἰς τὸ πνεῦμα ἐκείνου διὰ τῆς ἀδιαφορίας του εἰς τὴν πρακτικὴν ἐκτέλεσιν τῶν θεωρητικῶν διδασχμάτων ἐξ οὗ τὸ στόμα πολλὰκις δὲν εἶνε πτωχόν. Οἱ ἐπιδιώκοντες τὴν ριζικὴν θεραπείαν τῆς καταπτώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθημάτος ἄς μὴ ἀνατρέχουν εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν μέσων τῶν προσφῶρων εἰς τὴν ἀέλικυσιν τῶν πτωχῶν διαλογισμῶν τῶν ὀρίμως σκεπτομένων· θὰ ματαιοπονήσωσι μ' ὄλην τὴν καλὴν θέλησίν των· ἄς ἐλθωσιν εἰς βοήθειαν τῶν ἀμφιρόπων κρίσεων, ἄς ὁ παιδικὸς ἐγκέφαλος ἀπεργάζεσθαι ὡς ἀφετηρίαν τῆς καθ' ὅλην τὴν ἐπίλοιπον ζωὴν διαγωγῆς του, τῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκκλησίαν.

Ἐπιγῆς θρησκευτικῆς δοξασίας ἐξωτερικευμένη συνάμα διὰ τύπον ἐν χρόνῳ καὶ τόπῳ ἐκτελουμένων θεωρητέον κτῆμα ἀναφαιρέτων τοῦ σώφρονος νεανίου, τοῦ εὐσεβοῦς ἀνδρός, τοῦ εὐέλπιδος γέροντος.

Ἡ φρικωδεστέρη τῶν ἐπὶ γῆς τρικυμιῶν ἀδύνατον νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν μαινομένην κατὰ τινὰς στιγμὰς τοῦ βίου ὑπὸ τὸ ἀνθρώπινον κρανίον. Ἄλλ' ἂν ἡ ἰσχυρωτέρα τῶν ἀγκυρῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ τὸ ὑπὸ τῆς μανίας τῆς λαίλαπος κλυδωνιζόμενον πλοῖον, ἰσχυρὰ ὅμως πεποιθήσις εἰς τὸν Θεὸν πάντοτε ἐψήφισε τὰς ἀπειλὰς τῶν ἀντιξῶν βιωτικῶν περιστάσεων, αἵτινες ἀπειλαὶ ἐξετελεσθησαν μ' ὄλην αὐτῶν τὴν δριμύτητα ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀθώου.

Περιγραφή ἀπὸ τῆς Μονῆς τῆς Κύκκου ἐν Κύπρῳ μέχρι Μυριανθούσης.

... Μετὰ ὀκτάωρον τερπνὴν ἀπὸ Μόρφου ὀδοποιρίαν ἀπεκαλύφθην εὐλαβῶς πρὸ τοῦ μεγαλείου τῆς Μονῆς τῆς Κύκκου. Ὁ ἥλιος ἔπεμπε τὰς τελευταίας αὐτοῦ ἀκτῖνας, αἵτινες ἐχρύσιζον τὰς κορυφὰς τῶν ὑψηλῶν αὐτῆς ὄρεων. ... Ἐν μέσῳ πευκῶν ὑψηλῶν καὶ πλατάνων, ἐκεῖ ὅπου ἀνθεῖ ἢ εὐθαλῆς μυρσίνη καὶ φύεται ὁ εὐώδης λῆδος, ὅπου ἀκούεται τῶν ῥεόντων ὑδάτων ὁ μονουρισμὸς καὶ ψάλλει ἢ ἀηδῶ ἐν μοναδικῇ ἀρμονίᾳ τὸ περιπαθεὶς αὐτῆς ἄσμα εἶναι ἐκτισμένη ἡ Μονὴ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ὄλην τῆς φύσεως καλλονήν, οὕσα ἀξία μόνον τῶν χρόνων, καθ' οὓς αὐτὴ ὠκοδομήθη. Σκιερὸν καὶ ἡρεμον δάσος ἐκτείνεται κάτωθεν αὐτῆς. Ἐκεῖ ἐν θεσπετίᾳ μελωδίᾳ ἀκούονται οἱ γλυκύτατοι τῶν αὐλῶν φθόγγοι, τῶν δὲ προβάτων οἱ κωδωνίσκοι αὐξάουσι τὴν ὄλην μαγεῖαν τῶν χαριτωμένων βουνῶν μας. Οἱ βαρεῖς τοῦ Μοναστηρίου κώδωνες κρουόμενοι ἀντηχοῦσιν ἀνά τὰ βουνὰ καὶ τὰ δάση καὶ οἱ μοναχοὶ προσέρχονται εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἰησοῦ. Εὐλαβῆς ἡσυχία βασιλεύει παντοῦ. ... Ὁ ἔσπερινὸς ἐτελείωσε, τῶν δὲ μοναχῶν ἡ εὐγένεια καλεῖ τοὺς ζῆνους· εἰς πλουσίαν τράπεζαν, αἵτινες, ὁμολογῶ, δὲν ἐδυσκολοῦθησαν νὰ προσέλθωσιν, ἐκφράζοντες οὕτω τὰ εἰλικρινῆ τῆς κοιλίας αὐτῶν αἰσθημάτα. ...

Ἐκ Κύκκου ἀναχωρῶν ἐξεκολουθῶ τὴν πρὸς νότον πορείαν μου δι' ὠραιστάτης βαίνων ὀδοῦ· ἀνέρχομαι ἐπ' ὀλίγον καὶ εἶτα κατέρχομαι εἰς ὠραῖαν τινὰ θέσιν, ἐνθα κρήνη δροσερὸν ἐκχέουσα ὕδωρ ὑπὸ τὴν σκιάν μεγάλων πλατάνων, κάτωθι ἀποκρήμων βράχων, δροσίζει τοὺς ὀδοιπόρους. ... Ὅπόσον εὐεργετικὴ εἶσαι, ὠραῖα μου πλάτανος, ἣτις ἀνοίγεις τὰς πτέρυγὰς σου, ὅπως προφυλάξῃς ὑπ' αὐτὰς τὸν κεκμηκότα ὀδοιπόρον! Ὅπόσον πολυτίμον εἶναι τὸ ὕδωρ σου, ψυχρά μου πηγὴ, ἣτις δροσίσεις διὰ τῶν διαυγῶν σου νημάτων τὸν διαβάτην καὶ προσδίδεις νέας εἰς αὐτὸν δυνάμεις! Καὶ σέ, ὑπερῆφανος πεύκη, τῶν ὄρεων σεμνὴ παρθένος, τίς δύναται νὰ σε ὑμνήσῃ; Πολλάκις ὑπὸ τὴν σκιάν σου δὲν ἀνεπαύθη ὁ πεζοπόρος καὶ μετὰ κοπιώδη πορείαν καὶ ἀναβάσεις ὄρεων δὲν ἀπεκοιμήθη παρὰ τὰς ρίζας σου! Ἐξῆπλωμένος ὑπὸ τὴν σκιάν ἐπὶ τοῦ βράχου μόνος παραδίδεται εἰς ἀπατηλὰ ὄνειρα, ἄτινα κομίζει μακρόθεν ἢ ἡδέως προσπνέουσα αἶρα, μεθ' ἧς παίζουσιν οἱ κλώνες, ἀόριστον παράγοντες βόμβον, ὅστις φέρει τὸν ὕπνον ὡς τιτθῆς σιγηλὴ μελωδία. ... Ἐντεῦθεν ἀνέρχομαι τὰ κατὰ φυτὰ ὄρη τοῦ Τρωῶδος τοῦ Ὀλύμπου τῆς

Κύπρου, ἐφ' οὗ ἐβάδιζεν ἡ ὠραία Ἀφροδίτη, καὶ μετὰ 4 ἀπὸ Κύκκου ὥρας φθάνω τέλος εἰς τὴν περικαλλῆ Μυριανθούσαν, ἐνθα νομίζει τις ὅτι ἡ φύσις ἀμιλλᾶται πρὸς νὰ φανῇ ὠραιότερα, ῥωμαντικώτερα, ποιητικώτερα! Ἐκεῖνος ὅστις θέλει νὰ ῥεμβάσῃ, ὁ ποιητὴς ὅστις θέλει νὰ ἐμπνευσθῇ, ὁ καλλιτέχνης ζωγράφος, ὅστις θέλει ν' ἀπεικονίσῃ τὸ κάλλος τῆς ἐκπάγλου φύσεως, ὁ ἐραστὴς, ὅστις θέλει ν' ἀναμνησθῇ τῶν θελητῶν ἐρωμένων φιλιτάτης, ἄς ὑπάγει ἐκεῖ ὅπου βασιλεύει ἡσυχία, ὅπου πνέει ζέφυρος ἀρωμάτων, ἐκεῖ ὅπου τὸ πᾶν καλύπτει ῥεμβασμοῦ καὶ ποιήσεως πέπλος. Ἐδῶ τοῦ ὀδοιπόρου τὸ βῆμα ἄς σταματήσῃ πρὸ θεᾶς θαυμασίας καὶ τὴ βλέμμα αὐτοῦ ῥεμβῶδες ἄς στραφῇ ἀνά τὰ εὐανθῆ ὄρη καὶ τοὺς μυρτοστερεῖς λειμῶνας τῆς περικαλλοῦς τῶν Μυριανθῶων αἶρας, ἐκεῖ ὁ κεκμηκὸς ἄς καθίσῃ ὑπὸ τὰ σκιερὰ φυλλώματα πλατάνων ἀειθαλοῦς, ὅπως κορέσῃ σῖναμα τὴν δίψαν του διὰ τῶν διαυγῶν τοῦ ποταμοῦ τῆς Χάλης ὑδάτων, ὅστις κατερχόμενος ἐκ τῶν κορυφῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀρδεύει τοὺς κήπους τῆς Μυριανθούσης. Τίς καλλιτέχνης δύναται νὰ ἐξικονίσῃ τὴν θέσιν τοῦ Προδρόμου καὶ τίνα ποιητὴν δὲν δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ ἢ ἀπαράμιλλος φυσικὴ καλλονή του; Ἡ πεύκη δίδουσα γλυκὺν ἀσπασμὸν τῇ μελέᾳ καὶ ἡ πλάτανος ἐναγκαλιζομένη τοὺς κλώνας εὐανθοῦς ῥοδακινιάς, τὸ ἄγριον καὶ τὸ ἡμερον τῆς φύσεως ἀρμονικῶς συνδεόμενα καθιστῶσι τὸν Πρόδρομον μίαν τῶν λαμπροτέρων τῆς Κύπρου τοποθεσιῶν. Ἡ Μυριανθούσα δύναται τις εὐλόγως νὰ εἴπῃ, εἶναι ἀνθοδέσμη πλουσία, ἣν ἀποτελοῦσι τὰ εὐσμειώτερα καὶ εὐθαλέστερα ἄνθη τῆς ὠραίας νήσου. Ἡ φύσις ἐπρόκεισεν αὐτὴν μετ' ὄλην αὐτῆς τὰ κάλλη· ἡ πεύκη καὶ ἡ πλάτανος δροσίζουσιν αὐτὴν, ἡ μυρσίνη καὶ ἡ δάφνη πέμπουσιν αὐτῇ τὴν θεσπεσίαν των εὐωδίων καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τὴν τερπνὴν δένδρων καρποφόρων δύναται τις νὰ διέλθῃ ὥρας εὐδαίμονος ἡσυχίας.

Ἀνῆλθον καὶ πάλιν τὰ χαριτωμένα βουνὰ μας· ἐκθήσα παρὰ τοὺς εὐθαλεῖς τῆς Μυριανθούσης ἀνθῶνας, ἐρέμβασα ὑπὸ τὰ σκιερὰ αὐτῆς δάση καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὰ ἴδια εἰχόμενος ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς ἐλευσίνης, τῆς ἀλγεινῆς καταστάσεως τῆς ἀτυχῆς μου πατρίδος Κύπρου, ἣτις βελτιώσις θέλει ἐπέλθῃ μόνον ὅταν ἡ Κύπρος, ἡ ὠραία καὶ καλλίμορφος νύμφη τῆς Μεσογείου, ἐκφεύγῃσιν σὺν Θεῷ τῶν χειρῶν σκληρᾶς καὶ ἀσπλάγγου μαρτυρίας, ἀποτελέσῃ ἕνα ἀδάμαντα μετὰ τῶν πολλῶν, οἵτινες κοσμοῦσι τὸ Ἐθνικὸν Βασιλικὸν Στέμμα!

Λ.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΜΟΥ

Ὅπότεν τὰ νῶτα θαλάσσης ἐρήμου
Διχάζη τὸ πλοῖον

Μεστή τῆς καλῆς σου μορφῆς ἡ ψυχὴ μου
Πορεύεται πέραν γηίνων ὄριων.

Τὸ ἄπειρον τότε διάστημα πλέει
Χωρὶς νὰ φοβῆται,

Εἰς κάμινον πόθων ἀμέριμνος καίει,
Ματαίως τὸ κυμα λυσσῶν συγκινεῖται.

Κ' εἰάν μειδιῶσα ἐπάνω μου τείνης
Τὸ εὐχαρι βλέμμα,

Κοιμίζεται πάλιν εἰς κόλπους γαλήνης
Ὁ πόντος, καὶ ζέφυροι πνέουν ἡρέμα.

Καθὼς τῶν ἀστέρων ὁ δίδυμος λύχνος
Τὸν ναύτην διέπει,

Ἄφινει τὸ βλέμμα σου λάμψεως ἴχνος
Ὅποτε τὸν ἔρωτα πνέον, μὲ βλέπει.

Τὸ πλοῖόν μου κοῦφον ἐνῶ διατρέχει
Τὸ κῦμ' αὐλακόνον,

Κινδύνους τὰ νέφος πολλοὺς περιέχει,
Ἐγὼ πλὴν φοβοῦμαι τὸν ἔρωτα μόνον.

Εὐδαίμων ἐγὼ εἰς τὸ χεῖλός σου ὅτε
Μειδίαμ' ἀστράπτει!!

Ἄλλ' ἂν δυσμενῆς μὲ προσβλέπης, ὡ τότε
Θανάσιμον ἄλγος τὰ στήθη μου σιάπτει.

Παρὰ νὰ σὲ χάσω, παρὰ νὰ μ' ἀφήτης.
Τὸ κῦμ' ἄς μὲ φάγη,

Ἄς μὴ διαλάμπη ἐμπρὸς μου ἡ φύσις,
Ἄς μὴν ἰδῶ πλέον αὐτὰ τὰ πελάγη!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἀρξόμεθα δημοσιεύοντες σειρὰν περιέργων καὶ
τερπνῶν διηγημάτων τοῦ διασήμου Ρώσου μυθιστοριογράφου κόμητος Τολστόη.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐμπόριον τῶν τριγῶν. Ἐπ' ἐσχάτων ἀφίκοντο εἰς Παρισίους δέκα ἀμαξίαι (τοῦ σιδηροδρόμου) πλήρης ἀνθρωπίνης κόμης. Τὰ μαλλία ταῦτα ἀπεστάλησαν ἐκ τῆς Ἰνδίας καὶ τῆς Κίνας ἀποστέλλουσιν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν καὶ πολλὰ τῶν μεγαλοπρεπῶν καὶ μεταξοειδῶν κομῶν, δι' ἃς ἐναθροῦνται αἱ Παρισιναὶ γυναῖκες ἀνήκουσιν εἰς ἀποθανόντας. Κινέζους ἢ Ἰνδοὺς. Γράφων τὰς σειρὰς ταύτας ἀνεμνήσθη ὅτι οἱ Ἰνδοὶ καὶ οἱ Κινέζοι κείρουσι τὴν κόμην τῶν ἀποθανόντων συγγενῶν τῶν ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν καὶ ὅτι διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐκ τῶν νεκρῶν λαμβανόμενων κομῶν εἰσάγονται εἰς τὴν Εὐρώπην διάφορα μυστήρια ἐκείνων τῶν ἀσθενειῶν ἐξ ἧν ἀπέθανον οἱ φέροντες τὰς κόμας ταύτας, δηλαδὴ τύφου, κιτρίνου πυρετοῦ, χολέρας, ψωρείας κτλ. Εἶνε ἀληθές ὅτι κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν τῆς εἰς Γαλλίαν ἡ κόμη ἐκμολύνεται, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὰ ὄντα ἐν Γαλλίᾳ ἐν χρήσει ἀπολυμαντικὰ μέσα δὲν εἶνε κατάλληλα πρὸς τελείαν ἐξόντωσιν τῶν σπερμάτων τῶν μνημονευθεισῶν ἀσθενειῶν. Αἱ κόμαι τῶν Ἀσιατῶν τιμῶνται εὐθηνᾶ ἐν χιλιόγραμμον κόμης τιμᾶται ἑνὸς φράγκου, ἐν ᾧ αἱ εὐρωπαϊκαὶ (ἐννοεῖται τεχνιέντως παρασκευασθεῖσαι) τιμῶνται ἐνίοτε ἀντὶ 100 φράγκων τὸ χιλιόγραμμον.

Ἀξιοπερίεργα ἐν τοῖς παιγνιοχάρτοις Ὁ Schrader ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ der Kinders muk der deutzen Sprache δίδει τὴν ἐπομένην ἐξήγησιν περὶ τοῦ διατὶ ἐν μιᾷ δέσμῃ παιγνιοχαρτίων ὑπάρχουσι 52 χαρτῖα οὐχὶ δὲ πλείονα ἢ ὀλιγώτερα καὶ τούτων τέσσαρα μόνον εἶδη, ἐν ἐκάστῳ δὲ εἶδη 13 μόνον χαρτῖα. Τὰ 52 παιγνιοχάρτα ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐβδομάδων τοῦ ἔτους. Τὰ τέσσαρα εἶδη τῶν χαρτίων ἐν ἐκάστῃ δέσμῃ εἰκονίζουσι τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἔτους, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκάστη ὥρα τοῦ ἔτους ἔχει 13 ἐβδομάδας, διὰ τοῦτο καὶ ἕκαστον εἶδος περιέχει 13 μόνον χαρτῖα. Ἐκτὸς τούτου ἕκαστον εἶδος συνίσταται ἐκ χαρτίων ἐχόντων πούντους ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τῶν 10 καὶ τρεῖς εἰκόνας νεανίου, νεάνιδος καὶ βασιλέως. Ἐὰν ἀντικαταστήσωμεν ταύτας τὰς εἰκόνας διὰ τῶν ἐπομένων τῶν δέκα ἀριθμῶν 11, 12, 13 καὶ ὄλον τὸν ἀριθμὸν τῶν πούντων τῶν περιεχομένων ἐν ἐνὶ εἶδει ἀθροίσωμεν, θὰ λάβωμεν τὸν ἀριθμὸν 91. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἐνὸς τριμήνου. Τοιοῦτο-

τρόπος ὁ ἀριθμὸς πάντων τῶν τεσσάρων εἰδῶν τῶν χαρτίων ἢ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῶν τεσσάρων ὡρῶν τοῦ ἔτους θὰ δώσῃ τὸν ἀριθμὸν 364, δηλαδὴ τὸν ἀριθμὸν ὅστις μείον μιᾶς ἡμέρας ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Νεάνιδες φοιτηταὶ ἐν Παρισίοις. Ὁ πρόεδρος τοῦ γενικοῦ συμβουλίου τοῦ πανεπιστημίου τῶν Παρισίων κ. Μπεδάν ἐν τῇ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς παιδείας ἐν Γαλλίᾳ ἐκθέσει του ἀναφέρει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν νεανίδων φοιτητῶν ὁσμημέραι αὐξάνει. Τὸν παρελ. μῆνα ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων ὑπῆρχον 313 νεάνιδες, ἐκ τῶν ὁποίων 171 γαλλίδες καὶ 172 ἐκ διαφόρων κρατῶν. Ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ ἐφοίτων 3, ἐν τῇ ἱατρικῇ 155, ἐν ταῖς φυσικαῖς ἐπιστήμαις 15, ἐν τῇ φιλολογίᾳ 164, ἐν δὲ τῇ φαρμακευτικῇ σχολῇ 5.

Μηχανὴ πρὸς στενογραφίαν. Ἄν καὶ ὁ εἰδῆμων στενογράφος δύναται νὰ γράψῃ καὶ τὴν ταχυτάτην ἐμιλίαν, ἐν τούτοις τοιοῦτον γράψιμον ἐν ἐπιστήμοις ὑποθέσει διεγείρει ἀμφιβολίαν ὡς πρὸς τὴν ἀκριβείαν τοῦ γραφέντος, διότι πολλάκις αὐτὸς ὁ στενογράφος δὲν δύναται νὰ ὀρίσῃ τὴν ἀκριβῆ σημασίαν τῶν γραφέντων ἐν τάχει ὑπ' αὐτοῦ σημειῶν. Ἡ ἔλλειψις αὐτῆ τῆς στενογραφίας παρῶρμησεν Ἀμερικανὸν τινεὶ νὰ κατασκευάσῃ στενογραφικὴν μηχανήν, ἥτις νὰ περιέχῃ ἐν ὠριμῆν τάξει τύπου οὐχὶ τῶν ἱερογραμμάτων ἀλλὰ τῶν συλλαβῶν. Ἡ μικρὰ αὕτη μηχανὴ κατὰ τὸ μέγεθος οὐσα ἴση μὲ μικρὸν τηλεσκόπιον πωλεῖται ἐν Νέα Ὑόρκη. Πρὸς ἐκμάθησιν τοῦ στενογραφικοῦ συστήματος, ἔχοντος ὡς βάσιν ἰδίαν μέθοδον ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρα διδασκαλία ἐξ ἐβδομάδων, ὁ δὲ τελειοποιηθεὶς ἐν αὐτῇ δύναται διὰ τῆς ρηθείσης μηχανῆς νὰ γράψῃ ἕκατὸ λέξεις ἐντὸς ἐνὸς λεπτοῦ.

Ἐπ' ἐσχάτων κατασκευάσθη καὶ ἐτοποθετήθη ἐν τοῖς βασιλικαῖς νεωρεῖσις ἐν Λονδίῳ μία παμμεγέθης ἠλεκτρικὴ λυχνία ἥτις ἔχει δύναμιν φωτισμοῦ ἴσην πρὸς 500 χιλ. στεατ. κηρῶν. Πρὸ τοῦ νὰ τοποθετήσῃ τὴν λυχνίαν ἐν τοῖς ἐργασταῖσις τοῦ ναυπηγίου πρὸς δοκιμὴν ἔθεσεν αὐτὸ ἐν τινὶ ὑψώματι 56 μέτρ. τὸ δὲ φῶς ἀπλῶς διεδίδετο ἐν ἀρκετᾷ μικρᾷ ἀποστάσει.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ι. Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΝ ΚΟΡΩΠΗ

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταστήματι τοῦ κ. Ι. Δ. Οικονόμου εὐρίσκονται πάντα τὰ εἶδη τῶν ἀποικιακῶν ὡς καὶ ριζινῆται οἶνω ἅπαντα ἀρίστης ποιότητος. Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

Ὅσοι θέλετε νὰ προμηθευθῆτε τὰ ἀνωτέρω εἶδη ἐκλεκτῆς ποιότητος τρέξατε εἰς τοῦ κ. Οικονόμου.

Κ Ἐπεσκέφθητε, κύριοι τὸ ξενοδοχεῖον ΤΑ ΧΑΥΤΕΙΑ τοῦ κ. **Α. Ι. Σκοτίδα**; ἐν ὁδῷ Πατισίων ὑπ' ἀριθ. 5;—Ὅσοι τὸ ἐπισκεπτεσθε σὰς συγχαιροῦμεν διὰ τὴν ἐκλογὴν σας. Ὅσοι δὲ δὲν τὸ ἐπεσιέθητε τρέξατε διὰτὶ ἐκεῖ θὰ εὕρητε ἐκτετακτον περικαίτην καὶ θὰ δειπῶτε λαμπρὰ καὶ μεταξὺ ἐλευκτοῦ κόσμου.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥΔΑΚΗ

Ἐν Πειραιεῖ ὁδὸς Μιαοῦλη ἀρ. 7 ἐντὸς τοῦ χρυσοχοεῖου ἑκαλογεῖδου

Ὅσοι θέλετε νὰ ἀγοράσητε ἐκλεκτὰ καὶ στερεώτατα ὠρολόγια. Ὅσοι θέλετε νὰ ἐπισκευάσητε ἅπαξ διὰ παντός τὰ ὠρολόγια σας

Τρέξατε

εἰς τὸ ὠρολογοποιεῖον τοῦ κ. **Στεφανουδάκη**

ΕΦΑΠΛΟΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΒΑΣ. ΧΡΥΣΑΚΗ

Ἐν Πειραιεῖ—ὁδὸς Φίλωνος 44.

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐφαπλωματοποιεῖῳ πωλοῦνται παντός εἶδους ἐφαπλώματα καὶ στρώματα εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς. Ἐπισκευάζονται παλαιὰ τοιαῦτα. Ἐτελεῖται πᾶσα παραγωγή. Τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑΣ

Μ. Β. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

218—ὁδὸς Αἰόλου—218

κάτωθεν τοῦ παραρτήματος

τοῦ ξενοδοχεῖου Γαλλίας

ὁδὸς Αἰόλου πλησίον Χαυτεῖων 206

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ὑποδηματοποιεῖα τοῦ κ. Μ. Παλαιολόγου κατασκευάζονται ὑποδήματα ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν ἐκ δερμάτων εὐρωπαϊκῶν κομψότατα καὶ εὐθηνότατα. Πλὴν τῆς πεφημισμένης στερεότητός των, τὸ αὐτὸ καίστημα ἵναλαμβάνει καὶ τὴν κατ' ἀποκοπὴν ἐπὶ ἕν ἔτος κατασκευὴν ὑποδημάτων διὰ πᾶν ἄτομον ὑπὸ ὄρους εὐνοϊκωτάτους.

Π. Δ. ΜΑΚΡΗΣ

Πτυχιούχος ὁδοντοῦατρος

Δέχεται τοὺς πάσχοντασὰ οὐλα τοὺς ὀδόντας καὶ τοὺς ἔχοντασ ἀνάγκην τεχνητῶν ὀδόντων κατὰ τὰ νεώτατα συστήματα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ὁδὸς Εὐριπίδου καὶ Ἀθηνᾶς ἀριθ. 29. Παρ' αὐτῷ εὐρίσκεται τὸ μοναδικὸν ΠΑΥΣΗΜΟΝΟΝ, παῦον αὐτοστιγμει καὶ τοὺς δρυμιτέρους πόνους τῶν ὀδόντων, ὡς ἐπίσης καὶ ἀλάνθαστον ἐλιξήριον.

ΛΙΘΟΥΣΑ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΥ

Κυρίων καὶ Κυριῶν

ΠΑΝ. Χ. ΦΩΦΩΛΗ

14—Στοὰ Μελά—14

Ἐν τῷ κομμωτηρίῳ ἐκτελοῦνται παντός εἶδους κτενίσματα διὰ χρυσοῦ, γάμου, ἐσπερίδας κτλ.

Προσέτι κατασκευάζονται περὶ οὐκαι τουπαὶ, φρέζουρε καὶ εἰκόνες διὰ τοιχῶν κεφαλῆς. Ὡσαύτως κείρεται τις ἢ καὶ ξυρίζεται δεκάκις προπληρώων δρ. 4.

Ἴδιαιτέρα αἰθουσα διὰ τὴν κόμμωσιν τῶν κυριῶν καὶ βαρῶν τῆς κόμης

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΤΟΡΝΕΡΤΗΡΙΟΝ

Γ. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Ἀθῆναις—Πηλατεῖα Μητροπ.

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐργοστασίῳ κατασκευάζονται λεπταὶ ἐργασίαι παντός εἶδους ἤτοι.

Κηγλίδες παντοειδεῖς. Βάσεις διαφόρων εἰδῶν. Διάφοροι φόρμαὶ πρὸς κατασκευὴν παντός εἶδους λεπτῆς ἐργασίας. Τιμὰς συγκαταβατικῶς